

๗๙๖.๔๔

๐๒๒๖๗

๖.๓

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาสมัครเล่นปี ๒๕๔๐

ปริญญานิพนธ์

ของ

อำไพพร ฉายศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

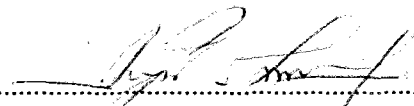
พฤษภาคม ๒๕๔๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

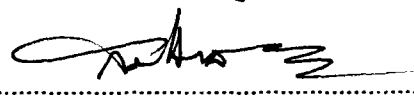

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

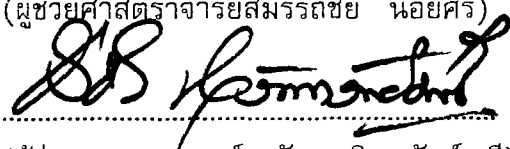

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

คณะกรรมการสอบ

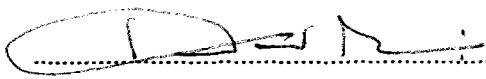

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

วันที่ ๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาณุภูมิ รัตนโรจนากุล กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์ ของสมาคมยิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย ทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์ธิดา ดินรุปร่าง อาจารย์รัชฎรอส บัญชาชาญชัย และเพื่อนๆ ร่วมรุ่นทุกคน ที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัย

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบอบแด่ นายนาวิ ฉาบศิริ ครอบครัว และญาติพี่น้องทุกคน ที่เป็นแรงบันดาลใจ และกำลังใจให้ฝ่าฟันความเจริญก้าวหน้า ตลอดจนสำเร็จตามปณิธานที่หวังไว้

อำไพพร ฉาบศิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	6
ความหมายของจริยธรรม.....	6
ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล.....	8
ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม.....	9
ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์.....	10
ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	11
จริยธรรมกับการกีฬา.....	13
คุณสมบัติของผู้ตัดสินที่ดี	14
การวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
การวิจัยในต่างประเทศ.....	15
การวิจัยในประเทศไทย.....	18
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	25
แหล่งข้อมูล	25
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	26

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	27
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	31
บทย่อ.....	31
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	31
แหล่งข้อมูล	31
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สรุปผลการค้นคว้า.....	32
อภิปรายผล.....	32
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	34
บรรณานุกรม.....	35
ภาคผนวก.....	39
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	49

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ข้อ แบ่งเป็น 3 ระดับ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม
ของโคลเบอร์ก..... 13
- 2 แสดงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นร้อยละ จำแนกตามประเภทกีฬา
อายุ และประสบการณ์การตัดสินใจ..... 28
- 3 แสดงการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์สากลชาย กีฬายิมนาสติกส์
สากลหญิง และกีฬายิมนาสติกส์ลีลา ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2.. 29

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

กีฬายิมนาสติกส์เป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย และเป็นกีฬาที่เก่าแก่ ซึ่งเกิดมาตั้งแต่ยุคกรีก การเล่นกีฬายิมนาสติกส์มีทั้งมือเปล่าและประกอบอุปกรณ์ สถานที่ฝึกหัดกีฬายิมนาสติกส์เรียกว่ายิมเนเซียม ปัจจุบันกีฬายิมนาสติกส์พัฒนาเรื่อยมาจนมีความหมายหลายอย่าง ซึ่งใช้ได้ทั้งในลักษณะกว้างและแคบ ทั้งยังแบ่งออกเป็นประเภท ตามจุดประสงค์ของการเล่นได้แก่ ประเภทที่ 1 กีฬายิมนาสติกส์สากล (Artistic Gymnastics) คือ กีฬายิมนาสติกส์ที่แสดงด้วยมือเปล่าและประกอบอุปกรณ์ ชาย 6 อุปกรณ์ หญิง 4 อุปกรณ์ อุปกรณ์ชาย ได้แก่ ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซส์ (Floor Exercise) ม้าหุ่ ห่วงนิ่ง ม้ากระโดด บาร์คู่ บาร์เดี่ยว อุปกรณ์หญิง ได้แก่ ม้ากระโดด บาร์ต่างระดับ คานทรงตัว ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซส์ ประเภทที่ 2 กีฬายิมนาสติกส์ลีลา (Rhythmic Sportive Gymnastics) คือ กีฬายิมนาสติกส์ประกอบดนตรี ทุกอุปกรณ์บนพื้นที่สี่เหลี่ยมจัตุรัส จัดแข่งขันเฉพาะหญิง ซึ่งมีการแสดงท่าความยากและลีลาการร่ายรำแตกต่างกันตามความสามารถของนักกีฬา ประกอบด้วยอุปกรณ์ เชือก ห่วง บอล (Ball) คทา รีบบิ้น มีการแสดงเป็นกลุ่ม และแสดงเดี่ยว ประเภทที่ 3 กีฬายิมนาสติกส์ผาดโผน (Sport Aerobatics) ประกอบด้วย แตรมโพลีน (Trampoline) บิดหมุน และ แตรมโพลีนเล็กคู่ ประเภทที่ 4 กีฬายิมนาสติกส์ศึกษา (Education Gymnastics) คือ การศึกษาองค์ประกอบทั้งหมดของศิลปะการเคลื่อนไหว เพื่อนำไปพัฒนาการเคลื่อนไหวของเด็ก ซึ่งการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ประเภทที่ 5 กีฬายิมนาสติกส์เพื่อนันทนาการ (Recreation Gymnastics) เป็นการเล่นที่ไม่มีรูปแบบชัดเจน อาจจะเล่นในร่มหรือกลางแจ้งโดยมุ่งเน้นการแสดงเพื่อสุขภาพ สนุกสนาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและตัวบุคคล (กรมพลศึกษา, 2534 : 2)

ในบรรดากีฬาทั้งหลายนับว่ากีฬายิมนาสติกส์มีความโดดเด่นจนได้ชื่อว่าเป็นกีฬาแม่ของบรรดากีฬาทั้งหลาย หรือราชินีแห่งกีฬา เพราะเป็นพื้นฐานนำไปสู่กีฬาอื่น ๆ ได้ และยังมีความสง่าสวยงามในลีลาที่หลากหลายอีกด้วย (จรรยาพร ธรนิษฐ์, 2532 : 54) กีฬายิมนาสติกส์ที่จะกล่าวในที่นี้ ได้แก่ กีฬายิมนาสติกส์สากล และกีฬายิมนาสติกส์ลีลา ซึ่งมีการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในประเทศ เช่น กีฬายิมนาสติกส์นักเรียนกรมพลศึกษา กีฬาวิทยาลัยพลศึกษา กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น การแข่งขันในระดับต่างประเทศ เช่น กีฬานักเรียนอาเซียน

ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และกีฬาโอลิมปิก เป็นต้น กีฬาบิมาสติกส์เป็นกีฬาที่ประกอบด้วยศิลปะของการเคลื่อนไหวโดยเฉพาะ ซึ่งผู้ฝึกต้องมีคุณสมบัติทางร่างกาย เช่น ความอ่อนตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และความสามารถในการบังคับร่างกาย ให้เคลื่อนไหวได้ตามความรู้สึก พร้อมทั้งต้องมีคุณสมบัติทางจิตใจ เช่น ความพอใจ ความพยายาม และความตั้งใจอย่างสม่ำเสมอด้วย เนื่องจากกีฬาบิมาสติกส์เป็นกีฬาที่มีการแข่งขันในระดับ ต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ผู้ชมมีความสนใจอย่างมาก แต่มีอุปสรรคสำคัญแก่ผู้เกี่ยวข้อง คือ การไม่เข้าใจในกติกาการแข่งขันซึ่งมีความละเอียดอ่อน ยากแก่การพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาการให้คะแนนการตัดสินหลากหลายด้าน ทั้งค่าท่าความยากและองค์ประกอบต่าง ๆ ในชุดการแสดง ซึ่งมีความจำเป็นต้องอาศัยผู้ตัดสินเป็นกลุ่ม อย่างน้อย 7 คนขึ้นไป จึงทำให้การให้คะแนนมีความละเอียดและแม่นยำยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้ตัดสินจึงต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการตัดสิน จากกติกาของสหพันธ์บิมาสติกส์สากล และความเหมาะสมในส่วนตัวทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมอีกด้วย

นิคม จารุมณี (2540 : 2-4) กล่าวว่า อิทธิพลของเทคโนโลยี ทำให้ค่านิยมของการชมเกมกีฬาต่าง ๆ มีความตื่นตัว และเข้มข้น ผู้ชมรุ่นใหม่เลือกชมการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ ด้านรายละเอียดมากยิ่งขึ้น ในเกมการแข่งขันฟุตบอลคู่สำคัญ ๆ ระดับโลก ผู้ชมมิได้ติดใจต่อเกมรุก เกมรับ หรือตัวผู้เล่นเท่านั้น แต่ผู้ชมจำนวนไม่น้อยได้รสชาติในการชมจากการพิจารณา ถึงความสามารถสุดขีดของผู้ตัดสินกีฬาหรือกรรมการผู้อยู่ร่วมการแข่งขันในทุก ๆ เกมเพื่อพิจารณาและตัดสินว่า "ผู้ตัดสินกีฬา" คนนั้นหรือ กลุ่มนั้นมีศิลปะขั้นสูงที่สามารถใช้ทั้งความรู้ในกฎ กติกา และศิลปะของการช่วยตกแต่งให้เกมการแข่งขันดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรลุจุดสูงสุดของเกมอย่างสมบูรณ์เพียงใด

ในความเป็นจริงของโลกการกีฬายุคปัจจุบัน วงการกีฬาต้องการคนที่มีลักษณะพิเศษจริงๆ ในการที่จะเข้าสู่อาชีพของการเป็นผู้ตัดสินกีฬาชั้นสูง งานการตัดสินกีฬาทุกชนิดที่มีการแข่งขันชิงชัยกัน นับเป็นงานที่ยากยิ่ง จึงกล่าวกันว่า ไม่มีผู้ตัดสินกีฬาคนใดจะสามารถหนีพ้นแรงกดดัน คำวิพากษ์ คำวิจารณ์ไปได้ แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ตัดสินกีฬาต้องควบคุมวินัยของตนเองและภารกิจให้มั่นคงตลอดเวลาทั้งในเกม และนอกเกมทั้งหมดคือแรงกดดันที่ยิ่งใหญ่ในวงการหรืออาชีพนี้

บุคคลที่ได้เลือก หรือเดินเข้าสู่อาชีพผู้ตัดสินกีฬา หรือไม่ว่าจะเรียกกันในนามว่า "กรรมการ" หรือ "เจ้าหน้าที่กีฬา" หรืออะไรก็ตามแต่ และไม่ว่า "ผู้ตัดสินกีฬา" เหล่านี้จะเป็น "ชาย" หรือ "หญิง" บุคคลเหล่านี้ต้องมีคุณสมบัติพิเศษประจำตัวคือ "มีทักษะที่เชี่ยวชาญเป็นเยี่ยมในการตีความ กฎ กติกาการแข่งขัน และสามารถนำออกใช้ได้อย่างยุติธรรม ในทุกเกมการแข่งขัน

ทั้งหมดนี้คือ คุณสมบัติเฉพาะที่จำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับผู้ตัดสินกีฬาทุกคนต้องมี ซึ่งเป็นศิลปะ สดุดที่สังคมยอมรับนับถือ

ในเกมการแข่งขันทุกเกม หากผู้ตัดสินเข้มงวดกดดันในการนำเอากฎ กติกา มาใช้กับ ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายแล้ว เกมการแข่งขันนั้นก็แสนจะน่าเบื่อหน่าย ไม่น่าสนใจ และไม่ท้าทาย ความรู้ ความสามารถของทั้งผู้ตัดสินเอง ผู้เล่นและผู้ชมในที่สุด ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้ตัดสินที่นำเอาศิลปะ การตัดสินกีฬาเข้ามาใช้ โดยมองเกมการแข่งขันทุกเกมว่าเป็น "งานศิลปะ" ที่ผู้ตัดสินมีความ ภาคภูมิใจ และอยากเข้าไปมีส่วนในการตกแต่งเพิ่มเติม ในงานศิลปะชิ้นนี้ให้มีความสมบูรณ์ และ สวยงามยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้ผู้ตัดสินกีฬาคนนั้น กลายเป็นจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่ในเกมนั้น ๆ ที่เขา มีส่วนในการสร้างสรรค์และเจียรนัย

กีฬาขิมนาสติกส์เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยชมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน จะ เห็นได้จากการจัดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ อยู่เสมอ กีฬาขิมนาสติกส์เป็นกีฬาที่ต้องมีการประเมิน ด้วยสายตา เนื่องจากเป็นกีฬาที่เป็นการแสดง ซึ่งเปรียบเสมือนศิลปะอย่างหนึ่งด้วย ความเป็นไป ได้สูงที่จะเกิดความเห็นต่างกันในหมู่ผู้ชม ผู้ฝึกสอน หรือกรรมการผู้ตัดสินการแข่งขัน เช่นเดียว กับการประกวดงานศิลปะแขนงอื่น ๆ ซึ่งมักเกิดข้อโต้เถียงกันเป็นปกติ และยากยิ่งที่จะอธิบายการ ใช้ได้เด็ดขาดว่า งานชิ้นไหนดีที่สุด ดังนั้นกรรมการที่จะมาตัดสินในการแข่งขันขิมนาสติกส์ จึง ต้องมีจำนวนหลายคนในการแสดงแต่ละครั้ง ต้องเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกมาอย่างถี่ถ้วน และมีการ ฝึกเป็นพิเศษด้านเกณฑ์การตัดสิน ที่มีทั้งหลักทฤษฎีแบบชัดเจน แน่นนอนส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็น การตัดสินจากมุมมองในแง่ของศิลปะอีกอย่างหนึ่งรวมกัน ดังนั้นกรรมการผู้ตัดสินที่ต้องเป็นผู้ชี้ ขาดในเกมการแข่งขันกีฬาขิมนาสติกส์จึงจำเป็นต้องมีคุณธรรม ความซื่อสัตย์ มีความรอบรู้เข้าใจ ในกติกาการแข่งขันเป็นอย่างดี มีสายตาดี มีการสังเกตและมีศิลปะของการเป็นผู้ตัดสิน มีความ พร้อมอยู่เสมอ มีอารมณ์มั่นคง อดทน อดกลั้นได้ทุกสถานการณ์ ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น หมั่นศึกษากติกา ตรงต่อเวลา บุติธรรมและมีบุคลิกท่าทางเป็นที่ยอมรับนับถือของผู้พบเห็น และ สิ่งที่จะขาดเสียมิได้คือ ต้องมีจิตใจและการแสดงออกถึงการมีจริยธรรมที่ดี จึงนับได้ว่า เป็น ผู้ตัดสินที่บุติธรรม

จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เหตุผลเชิง จริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ มี การพัฒนาจริยธรรมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการแข่งขันและการดำเนินชีวิตในสังคมที่ดีต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์ ปี 2540

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์ ปี 2540
2. ผลของการศึกษาสามารถเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของผู้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์ ที่จะนำไปใช้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์และในการดำเนินชีวิตในสังคม
3. ผลการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมต่อไปได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์ของสมาคมบิมานาสติกส์แห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ
 - 2.1.1 ผู้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์สากลชาย
 - 2.1.2 ผู้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์สากลหญิง
 - 2.1.3 ผู้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์ลีลา
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาบิมานาสติกส์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลให้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น เหตุผลนี้จะแสดงถึงเหตุสูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งยึดหลักการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น ตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก(Kohlberg) คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหนีการถูกลงโทษ หมายถึง ขั้นที่บุคคลมุ่งที่จะไม่ให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่ได้รับและยอมทำตามคำสั่งผู้ใหญ่ เพราะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตน

ขั้นที่ 2 ขั้นยึดหลักแสวงหารางวัล หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเลือกกระทำพฤติกรรมในสิ่ง
ที่นำความพอใจมาสู่ตนเท่านั้น

ขั้นที่ 3 ขั้นยึดหลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ หมายถึง ขั้นที่บุคคลไม่มีความเป็นตัว
ของตัวเอง ชอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อนหรือผู้มีความใกล้ชิดกับตน

ขั้นที่ 4 ขั้นยึดหลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม หมายถึง ขั้นที่บุคคลมีความรู้ถึงบทบาท
หน้าที่ของตน ในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งในสังคมของตน จึงถือว่าตนมีหน้าที่ทำตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่
สังคมของตนกำหนด

ขั้นที่ 5 ขั้นยึดหลักการทำตามคำมั่นสัญญา หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเห็นความสำคัญของ
คนหมู่มาก ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้

ขั้นที่ 6 ขั้นยึดหลักการอุดมคติสากล หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะแสดงทั้งการมีความรู้สากล
นอกเหนือกฎเกณฑ์ในสังคมของตน เลือกที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะคำนึงถึง
เหตุผลของการรับผิดชอบ

2. ผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในการให้คะแนนการแข่งขันกีฬายิมนาสติกส์ ปี 2540 ซึ่งแบ่งเป็นประเภทดังนี้

- 2.1 ผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์สากลชาย
- 2.2 ผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์สากลหญิง
- 2.3 ผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์ลีลา

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินใจพาณิชยศาสตร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 - 1.1 ความหมายของจริยธรรม
 - 1.2 ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล
 - 1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม
 - 1.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์
 - 1.5 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก
 - 1.6 จริยธรรมกับการกีฬา
 - 1.7 คุณสมบัติของผู้ตัดสินใจที่ดี
2. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 การวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 การวิจัยในประเทศไทย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรมมีความหมายกว้างขวางหากแต่การให้คำจำกัดความอย่างกระชับรัด อย่างไรก็ตาม จริยธรรมมีลักษณะเป็นสากลอยู่อย่างหนึ่งคือ เป็นหลักที่ควรประพฤติในการอยู่ร่วมกัน เพื่อการอยู่อย่างไม่เป็นทุกข์ (น้อย พงษ์สนธิ์, 2520 : 92) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ต่าง ๆ ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2512 : 98) กล่าวว่า วิชา จริยธรรมคือ ประมวลความประพฤติและความนึกคิดในสิ่งที่ดีงามและเหมาะสม

สาโรช บัวศรี (2522 : 18) ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรมคือ แนวทางในการประพฤติเพื่ออยู่กันได้อย่างร่มเย็นในสังคม

พนัส หันนาคินทร์ (2520 : 44) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติอันพึงปฏิบัติ ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและสังคม ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคมและสมาชิกของ สังคม การที่จะปฏิบัติให้เป็นเช่นนี้ได้ ผู้ปฏิบัติตามจริยธรรม จึงต้องประกอบกันทั้งความรู้สึกลึกภายในจิตใจและการปฏิบัติทางกายอันสอดคล้องกับความรู้สึกลึกทางจิต

อำนวย ทะพิงค์แก และชยันต์ วรรณระภูติ (2522 : 191-192) ให้ความหมายและลักษณะ ของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมเป็นกลไกอันหนึ่งของสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนใน สังคม จริยธรรมในฐานะเป็นกลไกของสังคม จึงทำหน้าที่เป็นบรรทัดฐานของความประพฤติเป็น สิ่งกำหนดว่าอะไรควรประพฤติปฏิบัติ จริยธรรมในความหมายนี้จึงคล้ายคลึงกับค่านิยมหรือ ระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย แต่แตกต่างกับค่านิยมในส่วนที่ว่าจริยธรรมนั้นเป็นเรื่องของสิ่งที่ ควรประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความดีและความถูกต้องในสังคม มีจุดมุ่งหมายปลายทางอยู่ที่คุณ งามความดีและสังคมในส่วนรวม ส่วนค่านิยมนั้นเป็นเพียงสิ่งที่คนนิยมปฏิบัติ หากได้มีเงื่อนไขว่าจะ ต้องเกิดความดีให้แก่ สังคมด้วยหรือไม่ จริยธรรมนี้ยังแตกต่างไปจากข้อบังคับหรือกฎในแง่ที่ว่า ระเบียบข้อบังคับและกฎหมายมีข้อห้าม และมีบทลงโทษทางพฤติกรรม สำหรับผู้ฝ่าฝืน แต่ จริยธรรมไม่มีข้อห้ามหรือบทลงโทษ ถ้าจะมีก็เป็นบทลงโทษ “ทางใจ” สำหรับผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524 : 2) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า หมายถึง ลักษณะทาง สังคมหลายลักษณะของมนุษย์ และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคม ประเภทต่าง ๆ ด้าน ลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม จะมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งในสอง ประเภท คือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคมนั้น คือ พฤติกรรมที่สังคมชม ชอบ ให้การสนับสนุนและลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคม เป็นการกระทำที่ สังคมลงโทษหรือพยายามกำจัด และผู้กระทำการพฤติกรรมนั้น ส่วนมากรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และไม่สมควร ฉะนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูงคือ ผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมาก และ ประเภทหลังน้อย

โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976 : 6) กล่าวว่า จริยธรรมมีพื้นฐานของความยุติธรรม ถือ ว่าการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียม โดยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับทั่วไป แต่เป็น กฎเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับ ไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้งเป็นอุดมคติ ดัง นั้นพันธะทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพต่อสิทธิข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาค

จากคำจำกัดความที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง ลักษณะหรือ พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกและเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความพึงพอใจว่าการกระทำ นั้นถูกต้อง

ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 : 34-55) ได้แบ่งลักษณะทางจริยธรรมของบุคคลออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การที่มนุษย์มีความรู้ว่าการกระทำต่าง ๆ นั้น ชนิดใด สังคมยอมรับ การกระทำชนิดใดควรงดเว้น พฤติกรรมใดมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ความรู้เชิงจริยธรรมนี้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา อายุ การพัฒนาทางสติปัญญา ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับ กฎเกณฑ์ทางสังคมและศาสนานี้เด็กจะมีการเรียนรู้มาตั้งแต่เกิด โดยเฉพาะช่วงอายุ 2-10 ปี จะมีการปลูกฝังมาก

2. ทักษคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกว่าตนชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับลักษณะหรือ พฤติกรรมต่าง ๆ ทักษคติเชิงจริยธรรมส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติอาจจะมีทัศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ ทักษคติเชิงจริยธรรม มีความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะทัศนคติจะรวมถึงความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้น เข้าด้วยกัน ฉะนั้น ทักษคติเชิงจริยธรรมจึงมีคุณสมบัติที่จะใช้หรือทำนาย หรือคาดการณ์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้ถูกต้องแม่นยำกว่าการใช้ความรู้เพียงอย่างเดียว และทัศนคติเชิง จริยธรรมของมนุษย์นี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่มนุษย์รู้จักในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำ กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อมีเหตุการณ์บังคับ เหตุผลนี้จะแสดงให้ทราบถึงเหตุจริงใจ หรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำที่แตกต่างกัน หรือการกระทำที่เหมือนกัน เพียเจต์และโคลเบอร์เกอร์ได้ใช้ เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นเครื่องแสดงถึงการพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลนั้น ๆ นอกจากนี้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาทางสติปัญญาและอารมณ์ โคลเบอร์เกอร์ และนักวิจัยอื่น ๆ ยังพบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของบุคคล ยังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ของบุคคลด้วย

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับหรือไม่ แสดงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ การแสดงพฤติกรรมออกมาทุกครั้งจะยึดกฎเกณฑ์หรือค่านิยม ในสังคม พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก นอกจากนี้ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกประเภทหนึ่ง คือ พฤติกรรมในสถานการณ์ที่ เข้ายวนใจหรือขั้วยุให้บุคคลกระทำผิดกฎเกณฑ์หรือค่านิยม เพื่อประโยชน์ส่วนตนบางประการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์เข้ายวนใจหรือขั้วยุ เช่น การลักขโมย การโกงสิ่งของ การ กล่าวเท็จ เป็นต้น ซึ่งเราอาจจะรวมเรียกว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ บุคคลที่มีจริยธรรม

สมควรควรเว้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะส่งผลต่อความสุขและความสงบสุขของสังคมโดยตรง

ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับต้นกำเนิดและการพัฒนาทางจริยธรรมบุคคลนั้น ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2520 : 7-12) ได้กล่าวแยกไว้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาทางจริยธรรม นักสังคมวิทยาเชื่อว่าสังคมมีส่วนในการทำให้มนุษย์มีลักษณะต่าง ๆ กัน ตามแต่ว่ามนุษย์นั้นจะอยู่ในกลุ่มใดในสังคม และนักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ก็เล็งเห็นความสำคัญของสังคมในการก่อตั้งลักษณะทางจริยธรรมให้แก่สมาชิกในสังคมนั้น โดยที่ทฤษฎีนี้ระบุว่าเด็กเล็ก ๆ จะเรียนรู้ว่าอะไรคืออะไรชั่วจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ซึ่งเป็นตัวแทนของสังคมด้วยกระบวนการเทียบเคียง (Identification) เด็กจะใช้วิธีการเลียนแบบจากผู้ที่มีอำนาจและผู้ที่ตนรักจน ในที่สุดเด็กจะยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมมาเป็นหลักปฏิบัติของตน โดยอัตโนมัติ นักทฤษฎีส่วนมากยอมรับว่า จริยธรรมจะถูกปลูกฝังตั้งแต่บุคคลยังอยู่ในวัยทารก และวัยเด็กเล็กเป็นวัยแห่งการเตรียมตัว เพื่อเข้าเป็นสมาชิกในสังคมใหญ่ ในช่วงแรกของชีวิตนี้เด็กจะได้รับ การปลูกฝังทางจริยธรรมมากกว่าในช่วงอื่น ๆ ของชีวิต กลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบในการปลูกฝังจริยธรรมให้เด็กมากที่สุดคือ สมาชิกในครอบครัวของเด็กเอง รองลงมาคือโรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษา นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ

2. ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม นักทฤษฎีที่เชื่อว่าการพัฒนาทางสติปัญญาและอารมณ์ เป็นรากฐานของการพัฒนาจริยธรรมคือ เพียเจท์ (Piaget) และโคลเบอร์ก (Kohlberg) นักทฤษฎีสองท่านเชื่อว่าจริยธรรมของเด็กจะเจริญขึ้นตามความเจริญของความสามารถทางการเรียนรู้ (Cognitive Ability) สติปัญญาและอารมณ์ของเด็ก ในบุคคลปกติที่สติปัญญาไม่เจริญถึงขีดสุด จะมีจริยธรรมในขั้นสูงสุดไม่ได้เช่นกัน โคลเบอร์ก ได้พบความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับลักษณะอื่น ๆ ของมนุษย์ ในการศึกษาผลงานของนักวิจัยต่าง ๆ ที่สำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับระดับสติปัญญาทั่วไป และความสัมพันธ์ของจริยธรรมกับความสามารถที่จะรอผลได้ที่ดีกว่าในอนาคต นอกจากนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูงยังเป็นผู้ที่มีสมาธิดี มีความสามารถควบคุมอารมณ์ของตน และมีความภาคภูมิใจในตนเองและสภาพแวดล้อมสูงกว่าผู้ที่มีจริยธรรมต่ำ โคลเบอร์กจึงสรุปว่า ความเป็นผู้มีจริยธรรมสูงเกิดจากความสามารถในการควบคุมตนเองในด้านต่าง ๆ โดยทั่วไปด้วย

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม คือ ทฤษฎีที่อธิบายวิธีการและขบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคมที่ทำให้เกิดการยอมรับลักษณะทางกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตน ทฤษฎีประเภทนี้ได้นำเอาหลักการเสริมแรง (Principle of Reinforcement) และหลักการเชื่อมโยง (Principle of Association) มาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมในการอธิบายต้นกำเนิดและการเปลี่ยนแปลงจริยธรรม ทฤษฎีการเรียนรู้ได้เน้นการเรียนรู้โดยบังเอิญ และการเลียนแบบเป็นสำคัญ ซึ่งทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แปลกใหม่หรือแตกต่างไปจากเดิมได้โดยง่าย โดยทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญแก่ลักษณะของสถานการณ์ ซึ่งจะเป็เครื่องกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมซ้ำ ๆ จนกลายเป็ลักษณะนิสัยของบุคคลนั้นไปในที่สุด สิ่งที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้คือการหวังความพอใจ และการหลบหลีกความทุกข์ การเลียนแบบลักษณะและการกระทำของบุคคลอื่นเป็นบ่อเกิดของการยอมรับลักษณะทั้งที่ดีและไม่ดีจากบุคคลได้อย่างง่ายดายและเกิดได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์ทั่วไป ตั้งแต่เด็กเลียนแบบบิดามารดา ผู้เลี้ยงดู เพื่อน วัยรุ่นเลียนแบบคารา เด็กเลียนแบบพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูที่ตนเองรักใคร่ จะทำให้เด็กเกิดความพอใจเหมือนว่าตนได้อยู่ใกล้ชิดผู้เลี้ยงดูในขณะนั้น เด็กและวัยรุ่นเลียนแบบเพื่อนในวัยเดียวกัน เพื่อขจัดความขัดแย้งในใจที่ตนเองมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่ม การเลียนแบบคนแปลกหน้าเกิดขึ้นน้อยมาก แต่อาจเกิดขึ้นได้ถ้าสังเกตเห็นว่า ตัวแบบมีพฤติกรรมใดก็ตาม แล้วได้รับผลตอบแทนที่น่าพอใจ ผู้สังเกตเห็นก็ยากได้รับความพอใจนั้นด้วย ก็จะยอมเลียนแบบตัวแบบนั้นบ้าง

ทฤษฎีแหล่งกำเนิดของจริยธรรมทั้งสามดังกล่าว มีลักษณะที่ไม่ขัดแย้งกันมากนัก แต่เป็นทฤษฎีที่ช่วยกันสร้างภาพการวิเคราะห์จริยธรรมให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น กล่าวคือ ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น กล่าวถึง บทบาทของสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลที่มีต่อการปรุงแต่งลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม ให้ความสำคัญกับพันธุกรรมในการมีส่วนส่งเสริมหรือขัดขวางพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล แต่ทฤษฎีทั้งสองก็ยังเน้นความสำคัญของสภาพแวดล้อมของบุคคลเช่นกัน สำหรับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมช่วยอธิบายกระบวนการยอมรับกฎเกณฑ์ทางสังคมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะบุคคล

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์

เพียเจต์ (Piaget) นักจิตวิทยาชาวสวิสเซอร์แลนด์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ และมีความคิดว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น ๆ เพียเจต์ได้แบ่งขั้นของการพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์เป็น 3 ขั้น คือ

1. **ขั้นก่อนจริยธรรม** พัฒนาการขั้นนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิดถึง 2 ขวบ เด็กในขั้นนี้ยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดล้อมอย่างละเอียด แต่มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการทางกาย ซึ่งต้องการที่จะได้รับการบำบัดโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะ ใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเด็กมีความสามารถในการพูด ก็จะเริ่มรับรู้สภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น ๆ

2. **ขั้นยึดคำสั่ง** พัฒนาการขั้นนี้อยู่ช่วงอายุ 2-8 ปี เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่ และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่คือประกาศิตที่ตนต้องกระทำตาม

3. **ขั้นยึดหลักแห่งตน** จะอยู่ช่วงอายุ 8-10 ปี เพียเจต์เชื่อว่า เกิดขึ้นจากพัฒนาการทางสติปัญญาและประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเด็กด้วยกัน ความเกรงกลัวอำนาจภายนอกจะกลายเป็นหลักภายในจิตใจของเด็กเกี่ยวกับความยุติธรรม ซึ่งหมายถึง การแลกเปลี่ยนกันและความเท่าเทียมกันของบุคคล ในช่วงอายุ 8-10 ปี เด็กที่อยู่ในสภาพสังคมปกติจะบรรลุถึงขั้นที่ 3 แต่อาจมีเด็กบางคนพัฒนาช้ากว่านี้ หรือในบางกรณีพัฒนาการคงหยุดชะงักอยู่ในขั้นที่ 2 เนื่องด้วยการบีบบังคับอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดูหรือสังคม หรืออาจเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์กได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจต์ และพบความจริงว่า มนุษย์มีพัฒนาการทางจริยธรรมหลายขั้นตอน ทฤษฎีของโคลเบอร์กเป็นทฤษฎีที่มีประโยชน์ในการเข้าใจพัฒนาการทางจริยธรรมได้ลึกซึ้งที่สุดในปัจจุบัน โคลเบอร์กได้แบ่งจริยธรรมของบุคคลออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. **ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Preconventional Level)** ระดับนี้เด็กจะสนองตอบตามเกณฑ์ภายนอก ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับทางร่างกาย เช่น การลงโทษ การให้รางวัล หรือเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจ เด็กจะดูแลที่ได้รับเป็นเกณฑ์ในการประเมินจริยธรรม ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ถ้าตนเองถูกลงโทษ แสดงว่าการกระทำของตนเองไม่ดี และตนเองได้รับรางวัลแสดงว่าตนเองทำดี ซึ่งผู้มีอำนาจเหนือกว่าเป็นผู้กำหนดว่าสิ่งใดเลวสิ่งใดดี ส่วนมากเด็กมีอายุ 4-10 ปี แบ่งออกเป็น 2 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 มุ่งไม่ให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับและยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ที่มีอำนาจเหนือตน โดยไม่เอาใจใส่ความหมายหรือคุณค่าใด ๆ

ขั้นที่ 2 ยินยอมทำเพื่อให้ได้รางวัล หรือให้ได้รับสิ่งที่พอใจ ตลอดจนแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน แต่เด็กระดับนี้จะตีความเกี่ยวข้องกับทางร่างกายเท่านั้น มิใช่คำนึงถึงความกตัญญู หรือความยุติธรรม

2. **ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level)** ระดับนี้คนเราจะยอมรับความมุ่งหวัง กฎเกณฑ์ทางครอบครัว กลุ่ม และประเทศชาติว่าเป็นสิ่ง ที่มีคุณค่า มีความถูกต้อง และจะพยายาม

ปฏิบัติให้เหมาะสมกับบทบาทของตนเองในกลุ่ม ในการกระทำความดีละเว้นความชั่ว บุคคลจะถูกควบคุมโดยกลุ่มสังคม จริยธรรมระดับนี้จะเกิดกับบุคคลอายุ 11-16 ปี แบ่งเป็นขั้นตอน 2 ขั้นกับระดับก่อนดังนี้ คือ

ขั้นที่ 3 เกณฑ์เด็กดี บุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เช่น การทำให้ผู้อื่นพอใจ การช่วยเหลือผู้อื่น และทำให้ผู้อื่นพอใจ ซึ่งก็ตรงกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ หรือยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการไม่เห็นด้วยหรือความไม่เห็นชอบจากบุคคลอื่น

ขั้นที่ 4 บุคคลรู้ถึงหน้าที่การใช้ระเบียบ การกระทำตามระเบียบของสังคม พฤติกรรมที่ถูกต้องจะประกอบด้วย การปฏิบัติตามหน้าที่ การแสดงความเคารพต่ออำนาจหน้าที่ ทำตามกฎหมายเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมกำหนด คล้อยตามเพื่อหลีกเลี่ยงการประนามจากสังคม ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการตำหนิจากผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

3. ระดับเหนือกฎหมาย (Postconventional Level) เป็นระดับที่การตัดสินใจขัดแย้งด้านจริยธรรมขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินใจจริยธรรมจะใช้หลักแห่งเหตุผล กระทำตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ขัดกับสิทธิอันพึงได้ของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง แยกตัวออกจากอิทธิพลของกลุ่มเมื่อมีเหตุผลโดยไม่คล้อยตามถ้าผู้อื่นไม่มีเหตุผล ระดับนี้เป็นจริยธรรมขั้นสูงสุดจะปรากฏในบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ อายุประมาณ 16 ปีขึ้นไป แบ่งระดับนี้ได้เป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องกับขั้นก่อน ๆ เช่นกัน คือ

ขั้นที่ 5 บุคคลจะทำตามคำมั่นสัญญาและการกระทำที่ถูกต้องโดยทั่วไปที่เห็นกับคนหมู่มาก ควบคุมตนเองได้ คำนึงถึงคุณค่าทางความคิดเห็นที่สัมพันธ์กับส่วนบุคคลและส่วนรวม เช่น เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตย จะหาข้อยุติธรรมโดยคำนึงถึงผลทางคุณค่าและความคิดเห็นทางสติปัญญา ที่จะออกมาเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ของสังคม

ขั้นที่ 6 ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการติเตียนตนเอง เป็นขั้นการตัดสินใจตามเหตุผลของการรับผิดชอบ สร้างคุณธรรมประจำใจที่นอกเหนือกฎหมายทางสังคม จริยธรรมเป็นนามธรรมไม่ใช่กฎหมายทางศาสนา แต่เป็นอุดมคติสากลของสังคมส่วนรวม ยอมรับสิทธิเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน ควรนับถือซึ่งกันและกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524 : 29-30) ดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น แบ่งเป็น 3 ระดับ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ
โคลเบอร์ก

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้น 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (2-7 ปี)	1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (2-10 ปี)
ขั้น 2 หลักการแสวงหารางวัล (7-10 ปี)	
ขั้น 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (10-13 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (10-16 ปี)
ขั้น 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (13-16 ปี)	
ขั้น 5 หลักการทำตามค่านิยมสัญญา (16 ปีขึ้นไป)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปีขึ้นไป)
ขั้น 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่)	

จริยธรรมกับการกีฬา

จริยธรรมกับการกีฬาของกิลลิแกน (สืบสาย นุญวีรบุตร อ้างถึง กิลลิแกน. 2526 : 10) ได้
จัดระดับจริยธรรมในการกีฬาไว้ดังนี้

ระดับที่ 1 การนึกถึงแต่ตนเอง (Self-Orientation)

ในระดับของจริยธรรมคือ การนึกถึงตนเอง บิดความต้องการของตนเองเป็นเกณฑ์ เป็น
ลักษณะของการเอาตัวรอดและปกป้องตนเอง

จากความเห็นแก่ตัวเป็นความรับผิดชอบจากระดับที่ 1 ไปสู่ระดับที่ 2 เป็นการเชื่อมต่อ
ระหว่างความเห็นแก่ตัวและความรับผิดชอบ เป็นการเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ตนเองและผลกระทบ
ที่อาจจะเกิดต่อบุคคลอื่น เป็นการผสมผสานความเข้าใจถึงความต้องการของตนเอง กับความรับ
ผิดชอบต่อหน้าที่ และการนึกถึงผู้อื่น

ระดับที่ 2 ความดีคือการเสียสละ (Goodness as Self-Sacrifice)

ในระดับแรกเป็นเรื่องที่แยกตัวเองออกจากสังคม การนึกถึงเฉพาะตนเอง ในระดับที่ 2 จะเป็นการนึกถึงการจัดปรับมาตรฐานความต้องการของตนเองให้เข้ากับสังคม หรือสิ่งที่สังคมคาดหวัง เช่น ความรู้สึกของผู้หญิงที่จะมีความรัก ความเอาใจใส่ต่อสังคมหรือต่อคนอื่น จริยธรรมระดับที่ 2 นี้ เป็นการนึกถึงผู้อื่น และรับรู้ถึงการคาดหวังที่สังคมมีต่อบทบาทหน้าที่ของตัวบุคคลนั้น ๆ เช่น ในกีฬาโอลิมปิก นักกีฬาที่บาดเจ็บยอมเสี่ยงที่จะทนเล่นต่อไป เพราะว่ามีผลต่อการแพ้ชนะของทีม และไม่ต้องการให้ผู้ฝึกสอนเสียใจ

การเชื่อมต่อกับความรู้สึกความเป็นจริง (Transition From Goodness to Truth)

การเชื่อมต่อระดับที่ 2 คือการเปลี่ยนจากการนึกถึงแต่ตนเองเป็นการนึกถึงผู้อื่น เพราะว่าถ้าหากนึกถึงเฉพาะตนเองจะเป็นการเห็นแก่ตัว ต่อมาก็จะเกิดความรู้สึกว่าควรนึกถึงผู้อื่นด้วย ดังนั้นจริยธรรมก็จะเปลี่ยนจากการนึกถึงเฉพาะตนเองหรือเฉพาะคนอื่น มาเป็นการผสมผสานความต้องการของตนเองและความคาดหวังจากผู้อื่น จากความดี เป็นความจริง การตัดสินใจ คนที่มีจริยธรรมด้วยตนเองมากกว่าใช้ผู้อื่นหรือเกณฑ์มาตรฐานอื่นมาตัดสิน

ระดับที่ 3 จริยธรรมคือความไม่รุนแรง (The Morality of Non-violence)

การใช้จริยธรรมเป็นการตัดสินใจพฤติกรรมทางการกีฬา คือ การใช้ความรุนแรงในการแข่งขัน

กีฬากับการพัฒนาจริยธรรม (Sport and Moral Growth)

เป็นเรื่องที่พูดกันมากและพูดกันมานานแล้ว การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ควรจะมีการเสริมสร้างและสอดแทรกความเป็นนักกีฬาและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของการใช้กีฬาสร้างคนให้เป็นคน (Sports Build Character)(สืบสาย บุญวีรบุตร. 2526 : 12)

คุณสมบัติของผู้ตัดสินที่ดี

โดยปกติแล้วไม่ว่าจะดำเนินการงานอะไร จะต้องใช้คนเข้ามาจัดการกำกับดูแล หรือมาบริหารงานต่างๆ ก็มักจะจะต้องกำหนดคุณสมบัติเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเข้าร่วมปฏิบัติงาน เพื่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานนั้นๆ แต่การกำหนดคุณสมบัติของผู้ตัดสินต่างกับข้อความดังกล่าวข้างต้น คือ ไม่มีการพิจารณาคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก แต่เป็นการกำหนดคุณสมบัติ เป็นข้อไว้ เพื่อเปรียบเสมือนเป็นกระจกเงาให้ผู้ตัดสินสำรวจตัวเองว่ามีความเหมาะสมมีความพร้อม มีการปรับและปฏิบัติตนเองตามยุทธวิธี หรือแนวทางปฏิบัติ เพื่อช่วยในการทำหน้าที่ในสนาม สำเร็จลุล่วง อย่างสมบูรณ์ที่สุด ผู้ตัดสินที่ดีต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีบุคลิกลักษณะท่าทาง และการแต่งกายดี เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้พบเห็น
2. เป็นผู้ตรงต่อเวลา

3. มีร่างกายแข็งแรงและมีความพร้อมอยู่เสมอ
4. มีความรอบรู้เข้าใจในกติกาการแข่งขันเป็นอย่างดี
5. มีสายตาดี มีการสังเกต และมีศิลปะของการเป็นผู้ตัดสิน
6. มีจิตวิทยาที่ดี มีความเข้าใจธรรมชาติของผู้เล่น และมีความยืดหยุ่น เมื่อไรควรเอาจริง เข้มงวด อุดกั้น เพิกเฉยหรือมองข้ามการกระทำบางอย่างไป
7. ต้องหมั่นหาประสบการณ์ดูการแข่งขัน วิธีการเล่นของทีมและผู้เล่นแต่ละคน
8. มีอารมณ์มั่นคง อุดทนอดกลั้น มีสมาธิ ควบคุมสติตนเองได้ทุก ๆ สถานการณ์
9. ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ใช้คำพูดให้เหมาะสมสุภาพอ่อนโยน
10. ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
11. ต้องหมั่นศึกษากติกา และติดตามความเคลื่อนไหวของวงการกีฬาในประเทศ และต่างประเทศ
12. ต้องเข้าร่วมการสัมมนาผู้ตัดสินทุก ๆ ครั้ง
13. ต้องมีความยุติธรรม
14. มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าหาญ มีการตัดสินใจที่ดี และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ทุก ๆ สถานการณ์
15. ต้องมีความรู้ความสามารถในการบันทึกการแข่งขัน
16. ต้องยอมรับการวิเคราะห์ติชมในการตัดสินของตนเอง จากกรรมการเทคนิค หรือ ประธานผู้ตัดสิน และนำไปแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
17. โดยทั่วไปแล้วประสบการณ์การตัดสิน เทคนิคของการตัดสิน และความสามารถเฉพาะตัวถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของผู้ตัดสิน ยิ่งกว่านั้น ถ้าผู้ตัดสินเคยเป็นผู้เล่นที่ชำนาญเกมล่ำมาก่อนก็จะช่วยให้การตัดสินมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น(กรมพลศึกษา. 2540 : 22 - 23)

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศ

สมิธ (Smith, 1978 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โดยใช้ระบบทดสอบของ ฮาสกินส์ (Haskins, Actice Choice) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักกีฬาราย จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มที่

3 นักกีฬาหญิง จำนวน 120 คน และกลุ่มที่ 4 ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย
2. ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย
4. ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา
5. ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา ไม่มีผลต่อการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละ

เพศ

คอนรอย (Conroy, 1986 : 3917-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ทักษคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับระเบียบวินัยของครู ซึ่งสรุปได้ว่าปัญหาเรื่องระเบียบวินัยของสถานศึกษา เป็นปัญหาที่สำคัญและกำลังเผชิญอยู่ จุดหลักของงานวิจัยนี้คือ การศึกษาการปกครองนักเรียน ซึ่งแสดงถึงอุดมการณ์ วิธีการของครู ในการปกครองนักเรียนว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและ ทักษคติของครู โดยพฤติกรรมการปกครองนักเรียนของครู ในทำนองเดียวกันควรพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนา เหตุผลเชิงจริยธรรมกับพฤติกรรม อย่างไรก็ตามก็ยังมีตัวแปรต่าง ๆ ในเรื่องพฤติกรรมตามความเชื่อหรือเหตุผลเชิงจริยธรรม งานวิจัยศึกษาความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบวิธีการปกครอง พฤติกรรมการปกครองและเหตุผลเชิงจริยธรรมของครู

คำถามของงานวิจัยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลเชิงจริยธรรม และความเชื่อถือของอาชีพเกี่ยวกับวินัย และพฤติกรรมทางวินัยของครูและเหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีอิทธิพลต่อความสอดคล้องระหว่างวินัยของครูอาชีพและพฤติกรรมทางวินัยของครู นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงการควบคุมเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนอีกด้วย

งานวิจัยนี้ไม่พบความสัมพันธ์ของเหตุผลเชิงจริยธรรมกับการควบคุมพฤติกรรมหรือรูปแบบการควบคุม นอกจากนี้ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของครูและเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในความสอดคล้องระหว่างความเชื่อถือในครูอาชีพเกี่ยวกับวินัยและพฤติกรรมทางวินัยของครู ผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์ของครูสัมพันธ์กับเหตุผลเชิงจริยธรรม ความเชื่อถือเรื่องวินัยและพฤติกรรมทางวินัยและปฏิบัติตามวินัยของครู

คิง (King, 1991 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษาในฐานะเป็นผู้ถ่ายทอดพฤติกรรมทางจริยธรรม จุดประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาความสัมพันธ์ของระดับความรู้ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ฝึกสอน กับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาที่เกิดจาก บทบาทและความสัมพันธ์ของผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ เพศ ระยะเวลาที่ปฏิบัติ

หน้าที่เป็นผู้ฝึกสอน สถิติการแข่งขัน และเพศของทีมนักกีฬา (ทีมชาย-หญิง) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 135 คน ในกลุ่มที่ 3 และ 4 ของรัฐนิวเจอร์ซีย์ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ เรส ดีไฟนิง อีสซูส์ เทส (Rest's Defining Issues Test : DIT) โคชซิง แทคติก ฟอร์ ซ็อกเกอร์ เซอร์เวย์ (Coaching Tactic for Soccer Survey) เมื่อนำคะแนนมาตรฐานที่ได้เกิดจากคะแนนทดสอบ ดีไอที (DIT) มาเปรียบเทียบกับความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอน พบว่าผู้ฝึกสอนมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ คือปฏิบัติตามความรู้เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงในระดับต่ำ และปฏิบัติตามความรู้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้ในระดับสูงกว่าบุคคลอื่น ๆ ใช้การวิเคราะห์แบบมานอวา(MANOVA) ปรากฏว่ากลุ่มผู้ฝึกสอนที่อยู่ระดับต่ำ มีความแตกต่างจากกลุ่มที่อยู่ในระดับกลางและกลุ่มที่อยู่ในระดับสูงอย่างสิ้นเชิง (ในเรื่องของปฏิกริยาตอบสนองที่เกิดขึ้นเฉพาะของนักกีฬาฟุตบอล) กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับต่ำ พบว่านักกีฬาฟุตบอลมีการแสดงความหยาบคาย มีการต่อสู้ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน หรือแกล้งทำเป็นบาดเจ็บ

โบรเวอร์ (Brower, 1993 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้เหตุผลทางจริยธรรมของนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัย จำนวน 141 คน และได้ใช้แบบทดสอบวัด เรส ดีไฟนิง เทส (Rest's Defining Issues Test) คะแนนรวมที่ได้จากการจัดในกลุ่มต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการนำมาพิจารณาทางจริยธรรมจากคะแนนรวม การศึกษานี้ถูกออกแบบมาเพื่อหาความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักกีฬาบาสเกตบอล ชาย-หญิง นักว่ายน้ำชาย-หญิง และผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาจากมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ (ระดับ 1) และมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก (ระดับ 3) และประเภทของกีฬา การศึกษานี้เป็นการเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของกลุ่มต่าง ๆ ตามตัวแปรของเพศ ผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขัน ขนาดของมหาวิทยาลัย (ระดับ 1 หรือระดับ 3) การศึกษาตามค่าของพารามิเตอร์ของนักกีฬาและประเภทของกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาประเภททีม และกีฬาว่ายน้ำซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาประเภทบุคคล การศึกษาพบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬากับผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬา พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศของนักกีฬาไม่มีผลต่อการศึกษารั้งนี้ ส่วนนักกีฬาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยระดับกลาง มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักกีฬาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ส่วนการเปรียบเทียบของกลุ่มนักกีฬาว่ายน้ำตามขนาดของสถาบันพบว่า ไม่มีความแตกต่าง และพบว่านักกีฬาบาสเกตบอลมีคะแนนต่ำกว่านักกีฬาว่ายน้ำ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่และขนาดเล็ก งานวิจัยนี้ยังคงสนับสนุนในเรื่องการตัดสินใจทางจริยธรรมของเพศชายและเพศหญิง มีความคล้ายคลึงกัน การศึกษานี้มีความแตกต่างของนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคลในมหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

สโตน และเจนนิเฟอร์ (Stoll and Jennifer. 1993 : 24 - 28) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้วิธีสอนระยะยาว (Longitudinal Teaching Methodology) และบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้และพฤติกรรมทางจริยธรรม งานวิจัยนี้ได้นำเสนอในการประชุมของสมาคมสุศึกษาพลศึกษา นันทนาการ และการเดินร่ำ แห่งสหรัฐอเมริกา (วอชิงตัน ดี.ซี. 24 - 28 มีนาคม 1993) ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการศึกษาด้านจริยธรรม เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในโรงเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ค่านิยมที่ดีได้อย่างรวดเร็วจากโรงเรียน จากงานวิจัยจำนวนมาก ผู้วิจัยพบว่าการแข่งขันกีฬานำมาซึ่งการเอาชนะ ทำให้นักเรียนมีจริยธรรมลดลง ความมีน้ำใจนักกีฬาลดลง ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดวิธีการสอนและบรรยายในชั้นเรียนจะสามารถช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทางด้านจริยธรรมขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะให้ โดยวิธีการสอนมีพื้นฐานจากทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) และ คอลเบอร์ก (Kohlberg) ผลการวิจัยพบว่า เมื่อทำการสอนผ่านไป 3 ปี นักเรียนมีความกลัวลดลง มีความเห็นใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น พฤติกรรมของนักเรียนในชั้นดีขึ้น ผลการเรียนดีขึ้น ผลการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า ผลการจัดวิธีการสอนและการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน มีความจำเป็นที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้และจริยธรรมได้

การวิจัยในประเทศไทย

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการศึกษา พบว่า ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536-11.6835 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ .7895 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว พบว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โพธิ์ทอง จิตอ่อนนุ่ม (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียน ในเขตการศึกษา 7 พบว่า ครูพลศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริง ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความกตัญญูทดแทน ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี ความมัธยัสถ์ ความยุติธรรม ความอดทน และความเมตตา กรุณา สูงกว่าระดับปานกลาง ครูพลศึกษากับกลุ่มครูวิทยาศาสตร์และครูสังคมมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริงแตกต่างกัน 8 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญูทดแทน ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสีย

สละ ความมั่งคั่ง ความอดสาหัสและความเมตตากรุณา ส่วนที่ไม่แตกต่างกันมี 3 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรม และพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล และความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัยน้อยกว่าครูวิทยาศาสตร์ และยังมีพฤติกรรมทางจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญู กตเวทิตะ ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัยน้อยกว่าครูสังคมศึกษา

เอก เกิดเต็มภูมิ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง และศึกษาเปรียบเทียบ ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2529 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 120 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน หลังทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยหาค่า ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม อยู่ในระดับจริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์

วินัย ณรงค์ฤทธิ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับทำตามกฎเกณฑ์ มีทัศนคติเชิงนิมานต่ออาชีพรับราชการ อาชีพรับจ้าง และอาชีพอิสระ ส่วนนักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีทัศนคติเชิงนิมานมากต่ออาชีพรับราชการ และทัศนคติเชิงนิมานต่ออาชีพรับจ้างกับอาชีพอิสระ
2. นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับทำตามกฎเกณฑ์ และระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีทัศนคติต่อแต่ละอาชีพ ไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับเดียวกัน มีทัศนคติต่ออาชีพรับจ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทัศนคติต่ออาชีพรับราชการกับทัศนคติต่ออาชีพอิสระ ไม่แตกต่างกัน

คณัฏฐ์ จารุประสิทธิ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละ และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของนักศึกษา วิชาเอก พลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดชุมพร จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง พบว่า นักศึกษาชายมีทัศนคติเชิงจริยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาหญิงอยู่ในระดับสูง ถ้าแยกเป็นชั้นปีนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง นักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่เป็นนักกีฬามีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่ไม่เป็นนักกีฬามีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลทางการเรียนสูง และต่ำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา และไม่เป็นนักกีฬามีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และยังพบว่าทัศนคติเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละ และด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

ชาญชัย อินทรประวัตติ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
3. นิสิตที่มีภูมิลำเนาทั้งในเขตเทศบาล และเขตสุขาภิบาล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
4. นิสิตทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
5. นิสิตที่มีภูมิหลังการเลี้ยงดูแบบสมัยใหม่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
6. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปร ระดับการศึกษา ปรากฏว่านิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ไม่แตกต่างกัน

8. นิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาล และเขตสุขาภิบาลกับเขตชนบท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ไม่แตกต่างกัน

9. นิสิตที่มีภูมิหลังการเลี้ยงดูแบบอนุรักษนิยม และแบบสมัยใหม่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ไม่แตกต่างกัน

ช่วงเวลา ดวงประเสริฐ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา โดยจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการเล่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประจำปี 2538 และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 23 ประจำปี 2538 จำนวน 12 ทีม รวมทั้งสิ้น 144 คน ได้มาโดยแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติที (t-test Independent)

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. นักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษา มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกันทุกด้าน ส่วนนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ และลำดับสี่ คือ ด้านความอดทน

2. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 12, 14, 16, 18, 21 และ 24 ปี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ในช่วงอายุ 12 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุอื่นๆ และเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทน ความยุติธรรม ในช่วงอายุ 12, 14, 16 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 24 ปี ส่วนเหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านความมีระเบียบวินัยของนักกีฬาในช่วงอายุ 12, 14, 16, 18, 21 และ 24 ปี ไม่แตกต่างกัน

3. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

4. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความยุติธรรม ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับระดับอุดมศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษา ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

5. เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้านของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับระดับอุดมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

6. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความอดุสาหะ ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่มีประสบการณ์ในการเล่นระหว่างระยะเวลา 1 - 4 ปี กับ 5 - 8 ปี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่น ระยะเวลา 1 - 4 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5 - 8 ปี

7. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่มีประสบการณ์ในการเล่น ระยะเวลา 5 - 8 ปี กับ 9 - 12 ปี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลที่มีประสบการณ์ในการเล่น ระยะเวลา 9 - 12 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5 - 8 ปี ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

8. เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้าน ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่น ระยะเวลา 1 - 4 ปี กับ 9 - 12 ปี ไม่แตกต่างกัน

ปรีชา สายคำ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนครปฐม การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมสำหรับครูพลศึกษา 4 ลักษณะ คือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณา ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนครปฐม จำนวน 190 คน เป็นชาย 134 คน และเป็นหญิง 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ผลการศึกษา พบว่า

1. การทดสอบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมของครูพลศึกษา ด้านความรับผิดชอบ เพศหญิงกับเพศชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่า ส่วนในด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม และด้านความเมตตากรุณา เพศหญิงกับเพศชายไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะจริยธรรม โดยแบ่งตามอายุ ต่ำกว่า 30 ปี ในส่วนความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณา มีค่าเฉลี่ย 28.37, 20.78, 20.56 และ 34.45 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.68, 2.60, 2.44 และ 2.44 ตามลำดับ อายุ 30 - 40 ปี มีค่าเฉลี่ย 29.77, 20.99, 20.61 และ 33.68 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.92, 3.23, 2.49 และ 2.94 อายุ 41 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย 30.24, 21.00, 21.11 และ 34.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.95, 2.24, 2.02 และ 2.22 เมื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบของครูพลศึกษา ซึ่งแบ่งตามอายุ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ครูพลศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี กับครูพลศึกษาที่มีอายุ 30 - 40 ปี ครูพลศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี กับครูพลศึกษาที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอายุ 41 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ อายุ 30 - 40 ปี และน้อยที่สุด คือ อายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนด้านความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณลักษณะทางจริยธรรมโดยแบ่งตามประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี ในส่วนของความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณา มีค่าเฉลี่ย 29.08, 20.86, 20.53 และ 34.23 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.18, 2.92, 2.49 และ 2.31 ประสบการณ์การทำงาน 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 29.87, 20.87, 20.81 และ 34.17 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.79, 2.90, 2.30 และ 2.98 ประสบการณ์ 21 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ย 30.28, 21.50, 22.21 และ 33.85 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.84, 2.02, 2.15 และ 1.46 ส่วนด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณา โดยแบ่งตามประสบการณ์การทำงาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละสถานการณ์ แต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมแต่ละด้านของตัวแปร ตามลักษณะอายุและประสบการณ์ในกลุ่มเพศหญิง ในเพศหญิง อายุต่ำกว่า 30 ปี มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณา มีค่าเฉลี่ย 28.66, 21.39, 21.04 และ 35.13 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.23, 2.06, 1.66 และ 1.50 เพศหญิงที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีประสบการณ์ ต่ำกว่า 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 27.85, 19.98, 19.78 และ 33.35 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.34, 3.14, 3.28 และ 3.22 เพศหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 30 - 40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.33, 19.00, 19.22 และ 32.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.38, 5.59, 4.73 และ 2.78 เพศหญิงที่อายุต่ำกว่า 30 - 40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 29.80, 20.50, 21.00 และ 32.70 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.04, 5.25,

1.63 และ 2.56 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่ในด้านความเมตตา กรุณา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ครูพลศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ประสพการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ครูพลศึกษาอายุต่ำกว่า 30 ปี ประสพการณ์ 10 - 20 ปี กับครูพลศึกษาอายุ 30 - 40 ปี ประสพการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ครูพลศึกษาอายุต่ำกว่า 30 ปี ประสพการณ์ต่ำกว่า 10 ปี กับครูพลศึกษาอายุ 30 - 40 ปี ประสพการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ครูพลศึกษาอายุต่ำกว่า 30 ปี กับครูพลศึกษาอายุ 30 - 40 ปี ประสพการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแต่ละสถานการณ์ แต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรม แต่ละระดับตัวแปร ตามลักษณะอายุและประสพการณ์ในกลุ่มเพศชาย ในชายอายุต่ำกว่า 30 ปี ประสพการณ์ ต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ย 29.70, 21.00, 20.50 และ 34.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.87, 2.53, 1.76 และ 2.29 เพศชายอายุ 30 - 40 ปี ประสพการณ์ 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 30.00, 21.26, 20.82 และ 34.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.66, 2.47, 2.38 และ 3.17 เพศชายอายุ 40 ปีขึ้นไป ประสพการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 28.90, 21.00, 20.63 และ 33.90 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.13 , 1.84, 2.76 และ 2.66 เพศชายอายุ 40 ปีขึ้นไป ประสพการณ์ 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 30.60, 20.75, 21.24 และ 35.10 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.30, 2.48, 1.66 และ 2.25 เพศชายอายุ 40 ปีขึ้นไป ประสพการณ์ 21 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 30.28, 21.50, 21.21 และ 33.85 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.84, 2.02, 2.15 และ 1.46 เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรม ของครูพลศึกษา ในด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตา กรุณา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05

จะเห็นว่าจริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นมากสำหรับมนุษย์ เพราะจริยธรรมจะช่วยในการพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ แนวทางที่จะพัฒนาทางจริยธรรมนั้นจะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย โดยต้องประสานสัมพันธ์กันอย่างดีทั้งระบบ รวมทั้งกลไกอื่น ๆ ในชุมชน สังคม และประเทศจะต้องเอื้ออำนวยที่จะพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคล และการใช้กีฬาเป็นสื่อ เป็นวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาทางจริยธรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษากันกว่า

การศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาบิมาสนาตติส มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

แหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้ตัดสินกีฬาบิมาสนาตติส สังกัดสมาคมบิมาสนาตติสแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน ดังนี้

- ผู้ตัดสินกีฬาบิมาสนาตติสสากลชาย จำนวน 20 คน
- ผู้ตัดสินกีฬาบิมาสนาตติสสากลหญิง จำนวน 15 คน
- ผู้ตัดสินกีฬาบิมาสนาตติสลีลา จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. มีค่าอำนาจจำแนก 2.85-8.48 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซนต์

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มายังสมาคมบิมาสนาตติสแห่งประเทศไทย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากผู้ตัดสินกีฬาบิมาสนาตติส จำนวน 50 คน
2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 2 ครั้ง
ครั้งที่ 1 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการแข่งขันกีฬาบิมาสนาตติสชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ 30 พฤศจิกายน - 2 ธันวาคม 2540 ที่จังหวัด

สุพรรณบุรี

ครั้งที่ 2 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ระหว่างวันที่ 12-14

ธันวาคม 2540 ที่จังหวัดศรีสะเกษ

3. ผู้วิจัยทำหนังสือขอบคุณไปยังผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์

วิธีจัดการกับข้อมูล

นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ และเปลี่ยนเป็นร้อยละของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของแต่ละระดับ ตามประเภทผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์สากลชาย ผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์สากลหญิง และผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์ลีลา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษากันแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นร้อยละจำแนกตามประเภทกีฬา อายุ ประสบการณ์การตัดสินใจ

2. วิเคราะห์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของผู้ตัดสินใจฟายิมนาสติกส์ ของสมาคม ยิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย มี 6 ระดับขั้น ดังนี้

ระดับขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ

ระดับขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล

ระดับขั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ

ระดับขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม

ระดับขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา

ระดับขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล

3. นำข้อมูลการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินใจฟายิมนาสติกส์มาแจกแจงความถี่ และเปลี่ยนเป็นร้อยละของแต่ละระดับ ตามประเภทผู้ตัดสินใจฟายิมนาสติกส์สากลชาย ผู้ตัดสินใจฟายิมนาสติกส์สากลหญิง และผู้ตัดสินใจฟายิมนาสติกส์ลีลา

4. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางและความเรียง

ผลการศึกษาแล้ว

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทกีฬา อายุ ประสบการณ์การตัดสินใจ

ตาราง 2 แสดงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นร้อยละ จำแนกตามประเภทกีฬา อายุ และประสบการณ์การตัดสิน

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทกีฬา		
ยิมนาสติกส์สากลชาย	20	40
ยิมนาสติกส์สากลหญิง	15	30
ยิมนาสติกส์ลีลา	15	30
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	9	18
30 - 40 ปี	25	50
สูงกว่า 40 ปี	16	32
ประสบการณ์การตัดสิน		
ต่ำกว่า 5 ปี	22	44
5 - 10 ปี	14	28
10 - 15 ปี	7	14
15 - 20 ปี	6	12
สูงกว่า 20 ปี	1	2

จากตาราง 2 แสดงว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ตัดสินยิมนาสติกส์สากลชาย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ยิมนาสติกส์สากลหญิง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ยิมนาสติกส์ลีลา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18 อายุ 30 - 40 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50 อายุสูงกว่า 40 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32 มีประสบการณ์การตัดสินต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44 มีประสบการณ์การตัดสิน 5 - 10 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 28 มีประสบการณ์การตัดสินใจ 10 - 15 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มีประสบการณ์การตัดสินใจ 15 - 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และมีประสบการณ์การตัดสินใจสูงกว่า 20 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2

2. ผลการวิเคราะห์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของผู้ตัดสินใจพาณิชยศาสตร์แห่งประเทศไทย ปี 2540 แยกตามประเภทพาณิชยศาสตร์

ตาราง 3 แสดงการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของผู้ตัดสินใจพาณิชยศาสตร์สาขาสากล สาขาพาณิชยศาสตร์สากลหญิง และพาณิชยศาสตร์ลีลา ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม		ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		สากลชาย	สากลหญิง	ลีลา	สากลชาย	สากลหญิง	ลีลา
		N=20	N=15	N=15	N=20	N=15	N=15
1. หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ	ความถี่	10	18	11	10	21	8
	ร้อยละ	3.58	8.57	5.24	3.61	10.00	3.81
2. หลักการแสวงหารางวัล	ความถี่	23	22	18	21	28	18
	ร้อยละ	8.25	10.47	8.57	7.58	13.33	8.57
3. หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ	ความถี่	33	21	20	21	15	15
	ร้อยละ	11.83	10.00	9.52	7.58	7.14	7.14
4. หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม	ความถี่	50	35	28	49	32	35
	ร้อยละ	17.92	16.67	13.33	17.69	15.24	16.67
5. หลักการทำตามคำมั่นสัญญา	ความถี่	88	58	59	80	56	67
	ร้อยละ	31.54	27.62	28.10	28.88	26.67	31.90
6. หลักการยึดอุดมคติสากล	ความถี่	75	56	74	96	58	67
	ร้อยละ	26.88	26.67	35.24	34.66	27.62	31.90

จากตาราง 3 แสดงว่า

ความถี่และร้อยละของ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินใจพาณิชยศาสตร์ เป็นรายข้อในแต่ละระดับชั้น มีดังนี้

1. ผู้ตัดสินกีฬาเบสบอล			ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
ระดับขั้นที่ 1	หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ	ร้อยละ	3.58	3.61
ระดับขั้นที่ 2	หลักการแสวงหารางวัล	ร้อยละ	8.25	7.58
ระดับขั้นที่ 3	หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ	ร้อยละ	11.83	7.58
ระดับขั้นที่ 4	หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม	ร้อยละ	17.92	17.68
ระดับขั้นที่ 5	หลักการทำตามคำมั่นสัญญา	ร้อยละ	31.54	28.88
ระดับขั้นที่ 6	หลักการยึดอุดมคติสากล	ร้อยละ	26.88	34.66
2. ผู้ตัดสินกีฬาเบสบอล			ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
ระดับขั้นที่ 1	หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ	ร้อยละ	8.57	10.00
ระดับขั้นที่ 2	หลักการแสวงหารางวัล	ร้อยละ	10.47	13.33
ระดับขั้นที่ 3	หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ	ร้อยละ	10.00	7.14
ระดับขั้นที่ 4	หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม	ร้อยละ	16.67	15.24
ระดับขั้นที่ 5	หลักการทำตามคำมั่นสัญญา	ร้อยละ	27.62	26.67
ระดับขั้นที่ 6	หลักการยึดอุดมคติสากล	ร้อยละ	26.67	27.62
3. ผู้ตัดสินกีฬาเบสบอล			ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
ระดับขั้นที่ 1	หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ	ร้อยละ	5.24	3.81
ระดับขั้นที่ 2	หลักการแสวงหารางวัล	ร้อยละ	8.57	8.57
ระดับขั้นที่ 3	หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ	ร้อยละ	9.52	7.14
ระดับขั้นที่ 4	หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม	ร้อยละ	13.33	16.67
ระดับขั้นที่ 5	หลักการทำตามคำมั่นสัญญา	ร้อยละ	28.10	31.90
ระดับขั้นที่ 6	หลักการยึดอุดมคติสากล	ร้อยละ	35.24	31.90

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ ปี 2540

แหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ของสมาคมกีฬาขิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน ดังนี้

- ผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์สากลชาย จำนวน 20 คน
- ผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์สากลหญิง จำนวน 15 คน
- ผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ลีลา จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. มีค่าอำนาจจำแนก 2.85-8.48 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซนต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากำร้อยละข้อมูลส่วนตัวของผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ ของสมาคมกีฬาขิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย

2. แจกแจงความถี่และเปลี่ยนเป็นร้อยละของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์ ของสมาคมยิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย แต่ละระดับชั้นตามประเภทกีฬา ยิมนาสติกส์ สากลชาย กีฬา ยิมนาสติกส์ สากลหญิง และกีฬา ยิมนาสติกส์ ลีลา

สรุปผลการค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ตัดสินยิมนาสติกส์สากลชาย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ยิมนาสติกส์สากลหญิง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ยิมนาสติกส์ลีลา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18 อายุ 30 - 40 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50 อายุสูงกว่า 40 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32 มีประสบการณ์การตัดสินต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44 มีประสบการณ์การตัดสิน 5 - 10 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28 มีประสบการณ์การตัดสิน 10 - 15 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มีประสบการณ์การตัดสิน 15 - 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และมีประสบการณ์การตัดสินสูงกว่า 20 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2

2. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์ ของสมาคมยิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย พบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์สากลชาย ผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์สากลหญิง และผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์ลีลา มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ในครั้งที่ 1 ส่วนมากอยู่ในระดับชั้นที่ 5, 5 และ 6 ตามลำดับ และครั้งที่ 2 ส่วนมากอยู่ในระดับชั้นที่ 6 ทั้งหมด

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์ พบว่า เป็นผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์สากลชาย ผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์สากลหญิง และผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์ลีลา ร้อยละ 40, 30 และ 30 ตามลำดับ มีอายุส่วนมากอยู่ระหว่าง 30 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 และมีประสบการณ์การตัดสินต่ำกว่า 5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44 สำหรับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬา ยิมนาสติกส์ทั้ง 3 กลุ่ม เป็นรายชื่อในแต่ละระดับชั้นมีค่าร้อยละใกล้เคียงกัน ทั้งในการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 คือ ระดับชั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลองโทษ คิดเป็นร้อยละ 3.58 - 10.00 ระดับชั้นที่ 2 และ 3 หลักการแสวงหารางวัล และหลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ คิดเป็นร้อยละ 7.14 - 13.33 ระดับชั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม คิด

เป็นร้อยละ 13.33 - 17.92 ระดับขั้นที่ 5 และ 6 หลักการทำตามคำมั่นสัญญาและหลักการยึดอุดมคติสากล คิดเป็นร้อยละ 26.67 - 35.24 จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินใจทางนิเทศศาสตร์อยู่ในระดับขั้นที่ 5 และ 6 มากที่สุด ซึ่งผู้ตัดสินใจดังกล่าวมีอายุส่วนมาก 30 - 40 ปี ซึ่งสอดคล้องกับที่ ดวงเดือน พันธุมนาวิน กล่าวว่า “ระดับขั้นที่ 5 ผู้ใหญ่ตอนต้น เจตนาที่จะทำในสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกต้องกว่าเพื่อส่วนรวม เป็นตัวของตัวเอง ละอายใจตัวเองเมื่อทำชั่ว ภูมิใจในตัวเองเมื่อทำดี เช่น มีหิริ” “ระดับขั้นที่ 6 ผู้ใหญ่ตอนกลาง เจตนาที่จะยึดหลักอุดมคติสากลเป็นแนวปฏิบัติ เช่น โอดตปปะ มนุษยธรรม และเสมอภาค” และระดับขั้นที่ 5 และ 6 เรียกว่าระดับเหนือกฎหมาย เป็นลักษณะทางจิตใจที่จะต้องขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของลักษณะทางจิตที่เป็นพื้นฐาน 3 ประการ คือ สติปัญญา ความฉลาด สุขภาพจิต และประสบการณ์ทางสังคม และต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นประชาธิปไตยด้วย เป็นลักษณะของมนุษย์ที่มีจิตใจเหนือมนุษย์ หรือมนุษย์ที่มีจิตใจเป็นเทวดา(คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย, 2537 : 93) อย่างไรก็ตาม ค่าร้อยละเป็นรายชื่อในแต่ละระดับขั้นของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินใจทางนิเทศศาสตร์ ในระดับขั้นที่ 1- 4 ที่ยังพบได้ตามผลของการวิจัยในครั้งนี้ ตามที่กล่าวแล้วข้างต้น ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน ที่พบว่า จิตใจของวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ไทย หุตุจะยังคงอยู่ในระดับขั้นที่ 3 เท่านั้น แม้ผู้ใหญ่ไทยบางคนจะสามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับขั้นที่ 4 และ 5 อยู่บ้าง แต่ก็ยังเป็นจำนวนไม่เกิน ร้อยละ 20 ของผู้ใหญ่ทั้งหมดที่ศึกษา ฉะนั้นนักพัฒนาจริยธรรมจึงมีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาคนไทย ตั้งแต่วัยรุ่นถึงวัยผู้ใหญ่ให้มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับขั้นที่ 4 และสูงขึ้นเรื่อยๆ ส่วนในวัยเด็กก็ต้องต่อยอดจากระดับขั้นที่ 2 ต่อไปถึงระดับขั้นที่ 3 ให้มั่นคงด้วย ผู้ใหญ่ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับขั้นต่ำ คือระดับขั้นที่ 1, 2 และ 3 เท่านั้น ที่มักจะเป็นผู้ที่แก้ปัญหาโดยการสร้างปัญหาใหม่ๆ ขึ้น และมักปรากฏมากในคนที่ เป็นอาชญากรและติดคุก(คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย, 2537 : 93 - 94) ดังนั้นกรรมการผู้ตัดสินใจทางนิเทศศาสตร์ในบางสถานการณ์ตามแบบสอบถามที่ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับขั้นต่ำ และกลาง ก็ควรได้พัฒนาอย่างเหมาะสม มีทฤษฎีรองรับ และควรมีเครื่องมือวัดผลที่น่าเชื่อถือ เพื่อเป็นเครื่องประกันความสำเร็จในการพัฒนาผู้ตัดสินใจทางนิเทศศาสตร์ ในแง่ของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างเครื่องมือในการทดสอบจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาขีปนาวุธศาสตร์ เพื่อใช้ในการคัดเลือกกรรมการผู้ตัดสินกีฬาขีปนาวุธศาสตร์
2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาขีปนาวุธศาสตร์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก.พ. สำนักงาน. คุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพฯ : สถาบันข้าราชการพลเรือน, 2530.
- กนกวลี เอ่งฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- กรมพลศึกษา. คู่มือวิชาการตัดสินบาสเกตบอล. กรุงเทพฯ : ส่วนพัฒนาวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ, 2540.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. “จริยธรรมในสังคมไทย,” รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2512.
- คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนากระบวนการพฤติกรรมไทย. “การวิจัยและพัฒนากระบวนการพฤติกรรมไทย,” รายงานการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : ทำเนียบรัฐบาล, 2537.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2535.
- คณัย จารุประสิทธิ์. การศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- _____. จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2524.
- ห่มเวลา ดวงประเสริฐ. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- นิคม จารุมณี. เอกสารประกอบคำบรรยาย การสัมมนาผู้ตัดสินกีฬา. กรมพลศึกษา, 2540.
- น้อย พงษ์สนิท. จริยศาสตร์ ปรัชญาว่าด้วยจริยธรรม. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์สวนปรุง, 2520.

- ปรีชา สายคำ. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- พนัส หันนาคินทร์. “การสร้างจริยธรรมให้นักเรียนไทย,” แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย.
 เอกสารการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2520.
- โพธิ์ทอง จิตอ่อนน้อม. พฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนคติของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 7. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2520. อัดสำเนา.
- วินัย ณรงค์ฤทธิ์. เหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่างๆ. ปรินูณานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- สาโรช บัวศรี. “จริยธรรมในสังคมไทย,” รายงานสัมมนาจริยธรรมไทยในสังคมไทยปัจจุบัน.
 กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี, 2522.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. “จิตวิทยาการศึกษา,” เอกสารประกอบคำบรรยาย. วิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดชลบุรี, 2526.
- อำนวย ทะพังก์แก และชยันต์ วรรณะภูติ. “ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยในทัศนะของ
 นักศึกษา,” รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี, 2522.
- เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ. การศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษาจังหวัดอ่างทอง. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง, 2529. อัดสำเนา.
- Brower, Susan M. “An Assessment of the Moral Reasoning Patterns of Selected Collegiate
 Athletes,” Dissertation Abstracts International. 53(07) : 2261 - A ; January, 1993.
- King, Valerie Sue. “High School Soccer Coaches as Socializing Agents of Moral Order
 (Coaches),” Dissertation Abstracts International. 51(12) : 4061 - A ; June, 1991.
- Kohlberg Lawrence. “Moral Stage and Moralization : The Cognitive Development Approach,”
in Moral Development and Behavior. ed. by Thomas Lickona, New York : Holt
 Rinchart and Wiston, 1976.
- Smith, Essic Dell. “Sportmanship Evaluation of Athletes and Non Athletes in Junior and
 Senior High School,” Dissertation Abstracts International. 38: 4028 - A ; January,
 1978.

Stoll, Sharon-Kay and Jennifer M. Beller. "The Effect of a Longitvdinal Teaching Methodology and Classroom Environment on Both Cognitive and Behavioral Moral Developments," in Paper Presented at the Annual Meeting of the American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance. Washington D.C. : 24 - 28 ; March, 1993.

ภาคผนวก

แบบสอบถามของสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ สังกัดสมาคม
ขิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย

คำแนะนำในการตอบแบบทดสอบ

กรุณาตอบคำถามทุกข้อเพราะคำตอบของท่านจะเป็นแนวทางในการรวบรวมแนวความคิด
ของผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ สังกัดสมาคมขิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย ตามสภาพความเป็น
จริง โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสำรวจออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นการสำรวจความคิดเห็นของผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติกส์ สังกัดสมาคม
ขิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบ กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับ
สภาพของท่าน

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. อายุ

- () ต่ำกว่า 30 ปี
() ต่ำกว่า 30 - 40 ปี
() สูงกว่า 40 ปี

3. ประเภทกีฬาในการตัดสินใจ

- () บิมนาสติกส์สากลชาย
() บิมนาสติกส์สากลหญิง
() บิมนาสติกส์ลีลา

4. ประสบการณ์ในการตัดสินใจ

- () ต่ำกว่า 5 ปี
() 5 - 10 ปี
() 10 - 15 ปี
() 15 - 20 ปี
() สูงกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 คำชี้แจงในการตอบ

ก. คำถามนี้เป็นเรื่องสั้น ๆ ของบุคคลในการเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้
ท่านอ่านซ้ำ ๆ และถ้าท่านเป็นบุคคลเหล่านั้น ท่านคิดอย่างไรมากที่สุด ก็ให้
ทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบ

ข. ในการตอบคำถามแต่ละข้อให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

ค. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการวิจัย

ง. ตัวเลือกทุกข้อ ไม่มีตัวถูกและตัวผิด ฉะนั้นแบบสำรวจฉบับนี้จะไม่แปรค่า
เป็นคะแนน

เรื่อง การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินใจพาณิชยศาสตร์

คำแนะนำในการตอบ

แบบสอบถามชุดนี้จะมีเรื่องสั้น 14 เรื่อง ขอให้ท่านสมมติว่าตนเองเป็นบุคคลในแต่ละเหตุการณ์ ซึ่งได้ตัดสินใจที่จะกระทำ หรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ขอให้ท่านคิดว่าท่านเป็นตัวเอกนั้น ท่านตัดสินใจกระทำเช่นนั้น เพราะเหตุใด เมื่อคิดเหตุผลได้แล้วจึงอ่านคำตอบที่มีให้เลือก 6 คำตอบ ในแต่ละเรื่อง คำตอบใดตรงกับเหตุผลที่ท่านคิดไว้ล่วงหน้ามากที่สุด ให้ขีดเครื่องหมาย / หน้าคำตอบนั้นเพียงเรื่องละคำตอบเดียว

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินใจพาณิชยศาสตร์

- ข้าพเจ้ามาทำงานแต่เช้าเป็นประจำ และมักจะมาถึงที่ทำงานเป็นคนแรก ทั้งนี้เพราะข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำงานตั้งแต่เช้านั้น ทำให้ข้าพเจ้า
 - (.....) ทำงานตอนเช้าทำให้เกิดสมาธิ สมองโปร่ง ได้งานมาก และคุณภาพสูง
 - (.....) สามารถหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุในถนน
 - (.....) เพื่อไม่ให้ผิดระเบียบราชการเมื่อมาถึงที่ทำงานสาย
 - (.....) ทำให้เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ทำสิ่งที่ตนเห็นสมควร
 - (.....) อาจได้รับการพิจารณาความคิดความชอบพิเศษ
 - (.....) ทำให้เจ้านายรัก และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนร่วมงาน
- ถ้าหน่วยแพทย์และพยาบาลเคลื่อนที่มาบรรจบจากโลหิตที่สำนักงาน ข้าพเจ้าจะไม่บรรจบจากโลหิต เพราะ
 - (.....) บุคคลไม่จำเป็นจะต้องอาบใจตนเอง เมื่อไม่ได้บรรจบจากโลหิต เพราะการทำความดีนั้นทำได้หลายทาง
 - (.....) มีงานในหน้าที่ซึ่งสำคัญกว่าที่จะต้องรีบทำ
 - (.....) เป็นการเสียสละที่ได้ผลไม่คุ้มค่า
 - (.....) เพราะเห็นว่ายังมีโลหิตสำรองเหลืออยู่มาก แต่ถ้าประเทศอยู่ในภาวะสงครามจะบินดีบรรจบ
 - (.....) ข้าพเจ้ากลัวเจ็บ และเมื่อบรรจบจากโลหิตแล้วจะทำให้ร่างกายอ่อนแอติดโรคง่าย

- (.....) ข้าพเจ้าไม่กลัวเพื่อนร่วมงานจะหาว่าข้าพเจ้าเป็นคนใจแคบ เพราะมีเพื่อน ๆ อีกหลายคนที่ไม่บริจาคนะโลหิต
3. ถ้าข้าพเจ้าเห็นผู้ร้ายกำลังลักทรัพย์ และต่อมาผู้ร้ายถูกจับได้ ตำรวจขอร้องให้ข้าพเจ้าเป็นพยาน ข้าพเจ้าจะไม่เป็นพยานให้ เพราะ
- (.....) การเป็นพยานให้ตำรวจจะทำให้ข้าพเจ้ามีแต่ทางเสียบมากกว่าทางดี
- (.....) การปรับปร่าผู้อื่น โดยข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเขาเป็นผู้ร้ายจริง เป็นสิ่งที่น่าละอายใจเกินกว่าที่ข้าพเจ้าจะทำได้
- (.....) ข้าพเจ้ากลัวผู้ร้ายจะมาแก้แค้นภายหลัง
- (.....) ถ้าข้าพเจ้าไม่ยอมเป็นพยานก็ไม่เป็นการกระทำที่ขัดกับกฎเกณฑ์ใด ๆ
- (.....) การลงโทษคนที่ไม่ได้ทำผิดแม้เพียงคนเดียวเร็วกว่าการปล่อยให้คนชั่วลอยนวล
- (.....) เป็นการฉลาดที่จะปฏิเสธไม่ยอมเป็นพยานเพราะคนอื่น ๆ รู้คงจะเห็นว่าข้าพเจ้าทำถูกต้องแล้ว
4. ข้าพเจ้าตั้งใจจะชมภาพยนต์เรื่องหนึ่ง ถึงแม้มีคนเข้าคิวซื้อตั๋วเป็นแถวยาวมาก และถ้าไปต่อคิวตั๋วอาจจะหมดเสียก่อน แต่ข้าพเจ้าก็จะเข้าคิวตามลำดับก่อนหลัง เพราะ
- (.....) ข้าพเจ้ากลัวการแย่งชิง ซึ่งอาจทำให้เกิดการทำร้ายกันขึ้นได้
- (.....) เป็นการรักษาความยุติธรรมที่ทุกคนต้องการ
- (.....) ข้าพเจ้ามาที่หลังคนอื่น ๆ จึงต้องรับผิดชอบในผลของการมาที่หลัง
- (.....) เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะต้องช่วยรักษาความเป็นระเบียบของสังคม
- (.....) ข้าพเจ้าอยากให้คนอื่นเห็นว่าข้าพเจ้ามีมารยาทดี
- (.....) ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีใครในแถวอยากให้ข้าพเจ้าแซงคิว เพราะข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากให้ใครมาแซงคิวข้าพเจ้าเช่นกัน
5. ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องซื้อของอย่างหนึ่ง แต่พ่อค้าเรียกราคาแพงกว่าปกติ เพราะรู้ว่าข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องใช้ของสิ่งนั้น ถ้าเผชิญพ่อค้านั้นทอนเงินเกินมาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่คืนเงินที่เกินให้คนขายเพราะ
- (.....) เงินนั้นแม้จะมีค่าเพียงเล็กน้อย แต่ก็ไม่ควรให้เสียไป
- (.....) การสอนให้พ่อค้ารู้จักระมัดระวังผลประโยชน์ของตน ช่วยลดความละอายใจของข้าพเจ้าที่จะรับเงินเกิน

- (.....) คนที่ไม่ดีควรได้รับการกระทำตอบที่ไม่ดีเช่นเดียวกัน
- (.....) การรับทอนเงินที่เกินมามิใช่การกระทำที่ผิดกฎหมาย
- (.....) พ่อค้าทอนเงินให้ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจึงมีสิทธิ์ที่จะเก็บเงินนั้นไว้โดยไม่ผิดหลักการ
- (.....) ถ้าข้าพเจ้าคืนเงินให้พ่อค้า คนอื่น ๆ จะหาว่าข้าพเจ้าโง่
6. ถ้าในหน่วยงานของท่านมีระเบียบว่าจะต้องเลือกตั้งหัวหน้าจากคนในหน่วยงานนั้น ถ้าในกรณีที่ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถมากที่สุด มีอาวุโสสูง และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับทั่วไปมากกว่าข้าราชการคนอื่น ๆ ท่านจะลงคะแนนเสียงเลือกตัวท่านเองหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ข้าพเจ้าจะ ไม่เลือกตนเองเพราะอะไร
- (.....) การเป็นหัวหน้าในสมัยนี้ลำบากทั้งกาย และใจ ไม่เป็นหัวหน้าจะสบายกว่ามาก
- (.....) คนเราอาจดูตนเองผิดไปได้เพราะความลำเอียง ข้าพเจ้าอาจจะมีข้อบกพร่องทางด้านอื่นก็ได้
- (.....) ถ้าเป็นการเลือกตั้งทางการเมืองคนเราอาจจะเลือกตนเองได้ แต่ไม่ควรนำมาใช้กับหน่วยงาน
- (.....) เกรงจะเป็นที่ครหานินทาถ้ามีผู้ทราบข้าพเจ้าเลือกตนเอง
- (.....) เชื่อมั่นว่าอย่างไรเสียข้าพเจ้าก็คงจะได้รับเลือกเป็นหัวหน้าอย่างแน่นอนอยู่แล้ว
- (.....) ระเบียบของการเลือกตั้งให้ดูเสียงข้างมากเป็นฝ่ายชนะ
7. เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดได้รับแบ่งงานจากหัวหน้างานพิมพ์เป็นสัดส่วนเท่าเทียมกันแล้ว คนที่หนึ่งพิมพ์เร็วและขยันจึงเสร็จก่อน และว่างอยู่ ส่วนคนอื่น ๆ พิมพ์ช้าและผัดบอจจึงยังมีงานเหลือเกือบครึ่งหนึ่ง ในขณะนั้นก็มีเรื่องด่วนอีกเรื่องหนึ่งเข้ามาซึ่งผู้ใหญ่ต้องการในวันนั้น หัวหน้างานพิมพ์จึงขอร้องให้คนที่หนึ่งช่วยรับเรื่องด่วนนั้นมาพิมพ์ให้ด้วย ถ้าท่านเป็นเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดคนที่หนึ่งท่านจะรับพิมพ์งานหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ข้าพเจ้าจะพิมพ์ให้ เพราะ
- (.....) จะทำให้เพื่อนร่วมงานชอบพอเรามากขึ้น และผู้บังคับบัญชาก็จะยกย่องชมเชยคนทำงานดี
- (.....) เป็นความภาคภูมิใจของข้าพเจ้าที่เป็นคนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง และไม่เห็นแก่ตัว
- (.....) เราช่วยเขาในครั้งนี้ ครั้งหน้าเขาจะได้ช่วยเราบ้าง นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังอาจได้รับพิจารณาความดีความชอบเป็นพิเศษด้วย

- (.....) เป็นหน้าที่ของพนักงานพิมพ์ดีดที่จะต้องพิมพ์งานต่าง ๆ อยู่แล้ว ตามการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา
- (.....) การช่วยให้งานเร่งด่วนของราชการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีจะทำให้ประเทศชาติพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว
- (.....) ข้าพเจ้าว่างอยู่และพิมพ์ดีดได้คล่องแคล่ว จึงไม่มีความลำบากอะไรที่จะรับมาพิมพ์ให้

8. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งเพิ่งไปรับงานในหน่วยงานใหม่ได้เพียง 1 สัปดาห์ สำนักงานอำนวยการก็ถูกโจรกรรม ทั้ง ๆ ที่ได้มีการจัดเวรยาม ทั้งภารโรงและเจ้าหน้าที่ตามปกติแล้ว ต่อมาก็สืบทราบว่าการโจรกรรมครั้งนี้เป็นการแสดงความไม่พอใจของคนเก่าและพวกซึ่งผิดหวังจากตำแหน่งนี้ แต่ก็ไม่มีหลักฐานแน่ชัด ข้าราชการผู้ใหญ่คนนี้จึงตัดสินใจจ่ายค่าเสียหายให้แก่รัฐโดยจำนองบ้านของตนเองเป็นเงินกว่าหนึ่งแสนบาท
- ถ้าข้าพเจ้าเป็นข้าราชการผู้ใหญ่คนนี้ ข้าพเจ้าไม่ยอมชดใช้ค่าเสียหายเพราะ
- (.....) จะทำให้ข้าพเจ้าเดือดร้อนโดยข้าพเจ้ามิได้เป็นผู้กระทำผิด
 - (.....) การยอมชดใช้ค่าเสียหายจะทำให้คู่ปรปักษ์หัวเราะเยาะว่าโง่งม
 - (.....) เป็นการแก้ที่ปลายเหตุ ไม่ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจในการเสียสละของตนเอง
 - (.....) ควรมีการสอบสวนดำเนินการตามระเบียบหาตัวผู้กระทำผิด ถ้าหากไม่ได้ก็แล้วไป
 - (.....) เป็นการลงทุนที่ได้ผลไม่คุ้มค่า เพราะผลตอบแทนที่จะได้จากตำแหน่งนี้ก็ไม่มากนัก
 - (.....) การยอมชดใช้ค่าเสียหายมิได้ช่วยในการเสริมสร้างและการรักษาฐานะเยี่ยงของหน่วยงานและของสังคมแต่อย่างใด

9. ชายคนหนึ่งถูกพิพากษาจำคุก 30 ปี เวลาผ่านไป 1 ปี เขาก็แหกคุกออกมาได้ และย้ายไปอยู่จังหวัดชายแดน เปลี่ยนชื่อเป็นนายสด เขาทำงานหนักมากถึง 8 ปี เขามีบุตร 3 คน จากการทำมาหากินอย่างขยันขันแข็ง เขาสามารถเก็บเงินได้จนสามารถดำเนินการธุรกิจของเขาเองได้ สองสามีภรรยาช่วยกันทำมาหากิน ช่วยกันทำมาค้าขายด้วยความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า เขาจ้างคนงานด้วยค่าจ้างที่สูงกว่าคนอื่น ๆ นอกจากนี้ เขายังได้บริจาคเงินส่วนกำไรของเขาให้งานการกุศล และช่วยพัฒนาหมู่บ้านที่เขาอยู่ให้เจริญขึ้นมากวันหนึ่ง นางอินทร์เพื่อนเก่าจำนายสดได้ว่า เขาคือชายคนที่หนีคุกมาเมื่อ 8 ปีก่อน ซึ่งทางตำรวจออกหมายประกาศจับทั่วประเทศ และให้รางวัลสูงถึงห้าหมื่นบาท นางอินทร์ ควรรายงานให้ตำรวจทราบหรือไม่ ถ้าข้าพเจ้าเป็นนางอินทร์ ข้าพเจ้าจะไม่รายงานให้ตำรวจทราบ เพราะ
- (.....) การลงโทษผู้กระทำผิดในทันทีย่อมให้ผลดี แต่การลงโทษผู้กลับตัวเป็นคนดีมานานถึง

8 ปี ย่อมให้ผลเสียมากกว่าผลดี

- (.....) เรื่องนี้เป็นเรื่องของทางราชการที่จะจัดการ ข้าพเจ้าเป็นเพียงราษฎรธรรมดาเท่านั้น
- (.....) ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินรางวัลห้าหมื่นบาทนี้ยังไม่คุ้มกับการเสี่ยง
- (.....) ข้าพเจ้าเกรงว่าเพื่อนบ้านอื่น ๆ จะเห็นว่าข้าพเจ้ามักได้และเลิกคบค้าสมาคมกับข้าพเจ้า
- (.....) ข้าพเจ้ากลัวนายสศจะแก้แค้นข้าพเจ้าในภายหลัง
- (.....) ข้าพเจ้าเห็นว่าในกรณีนี้นายสศ ได้กลับตัวเป็นคนดีแล้ว และทำประโยชน์แก่ส่วนรวม ด้วยจึงควรให้อภัย

10. นายสมเดช กำแหงมหา นายอำเภอคอนแก่น เป็นขวัญใจของชาวบ้าน มนุษย์สัมพันธ์กับประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ดีมาก จุดเด่นของนายอำเภอสมเดช ตรงที่เมื่อชาวบ้านมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันถึงขนาดจะฆ่ากันตาย นายอำเภอสมเดชสามารถจัดปัญหาให้คลี่คลาย โดยทั้งสองฝ่ายไม่มีอาฆาตร้ายต่อกัน เรียกว่าเป็นนายอำเภอเป่าปุ้นจิ้นก็ว่าได้ ประชาชนมักพูดกันว่าถ้านายอำเภอสมเดชย้ายไปแล้วละก็ อำเภอคอนแก่นจะถูกเป็นไฟที่ดับชว นายอำเภอสมเดชได้ทำงานด้านพัฒนาอาชีพของชาวอำเภอคอนแก่น เมื่อได้ผลผลิตของชาวบ้านออกมา ไม่ว่าจะเป็นผ้าไหม ตะกร้าหวาย ไม้แกะสลัก ฯลฯ นายอำเภอสมเดชจะนำไปจำหน่ายที่กรุงเทพฯ ได้หมด ตอนแรก ๆ นายอำเภอสมเดชก็ได้นำเงินมาชำระให้ชาวบ้านอย่างครบถ้วน โดยไม่หักค่าใช้จ่ายแต่อย่างใดเลย มาในครั้งสุดท้ายนายอำเภอสมเดชคิดค้างเงินนายสันต์ ชาวบ้านผู้มีอันจะกินผู้หนึ่ง จนเวลาล่วงมาได้ 1 ปี นายอำเภอก็ยังไม่สามารถนำเงินจำนวนสองหมื่นบาทมาใช้ ถ้าท่านเป็นนายสันต์ท่านจะร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือไม่ เพราะเหตุใด ถ้าข้าพเจ้าเป็นนายสันต์ ข้าพเจ้าจะไม่รายงานเรื่องนายอำเภอสมเดช แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะ
- (.....) ข้าพเจ้าไม่ได้มีสัญญาผูกมัดกับนายอำเภออย่างแน่นแฟ้นพอ เกรงว่ากฎหมายจะช่วยข้าพเจ้าไม่ได้ จะเป็นการเสียเวลา
 - (.....) แม้ข้าพเจ้าอาจจะได้เงินคืน แต่ข้าพเจ้าอาจทำให้คนส่วนใหญ่เดือดร้อนเพราะขาดนายอำเภอที่ปฏิบัติงานดี
 - (.....) ข้าพเจ้าเกรงว่าเพื่อนบ้านคนอื่น ๆ จะเกลียดชังและเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าพเจ้า เพราะเขารักนายอำเภอคนนี้มาก
 - (.....) ข้าพเจ้ากลัวว่าพวกราษฎรที่จงรักภักดีต่อนายอำเภอ จะทำร้ายข้าพเจ้าและครอบครัว
 - (.....) การขกหนี่ให้นายอำเภอจะทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจ ที่ได้มีโอกาสตอบแทนความดีของนายอำเภอคนนี้บ้าง

(.....) ข้าพเจ้ายังจะต้องพึ่งพานายอำเภอสมเดชทางด้านอื่น ๆ อยู่อีก

11. ท่านเป็นหัวหน้าในหน่วยงานของท่าน นายกมลเป็นลูกน้องคนหนึ่งเริ่มทำราชการมาได้ 2 ปี แล้วบุคคลนี้มีลักษณะท่าทางที่ท่านพอใจมาก นายกมลเป็นคนมีนิสัยโอบอ้อมอารีต่อเพื่อนร่วมงานและต่อท่านมาก มีลักษณะท่าทางที่น่าพอใจมาก ได้ช่วยเหลือท่านหลายด้าน เช่น ช่วยซ่อมเครื่องไฟฟ้าที่ชำรุดให้ท่าน จัดหาคนงานไปดูแลบริเวณสนามในบ้านของท่าน ตลอดจนมีความเอื้ออาทรต่อสุขภาพของท่านอยู่เสมอ ต่อมาท่านได้มอบหมายงานราชการชิ้นหนึ่งให้นายกมลทำ และเป็นงานที่นายกมลมีความรู้ความชำนาญพอสมควร ท่านได้กำหนดให้แล้วเสร็จในเวลาที่เหมาะสม แต่เมื่อถึงเวลา นายกมลก็ยังไม่ได้เริ่มงานนั้น เพราะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปในการคุยกับเพื่อนร่วมงานตามโต๊ะ แม้ท่านจะเลื่อนกำหนดส่งต่อไปอีก 3 ครั้ง นายกมลก็ยังไม่นำงานนั้นมาส่งท่าน ในกรณีเช่นนี้ท่านจะปฏิบัติอย่างไรต่อนายกมล
- ข้าพเจ้าจะลงโทษนายกมล เพราะ
- (.....) เมื่อหาของมาตอบแทนนายกมลที่เคยช่วยเหลือข้าพเจ้าแล้วก็หมดหนี้สินกัน
 - (.....) ถ้าข้าพเจ้าไม่ลงโทษนายกมล ข้าพเจ้าเองก็มีความผิด
 - (.....) คุณค่าของข้าราชการอยู่ที่ผลงานเพื่อราชการและส่วนรวม การลงโทษนายกมลจะสามารถพัฒนาคุณภาพของนายกมลได้
 - (.....) เป็นความผิดของข้าพเจ้าด้วยส่วนหนึ่งที่ใช้นายกมลในเรื่องส่วนตัว จนทำให้นายกมลเข้าใจผิด จึงควรลงโทษเพื่อทำให้นายกมลเข้าใจอย่างถูกต้อง
 - (.....) ข้าพเจ้าต้องทำตามหน้าที่ผู้บังคับบัญชาอย่างครบถ้วน ด้วยการตักเตือนนายกมลหลายครั้งแล้ว คราวนี้จึงควรลงโทษ
 - (.....) จะได้ไม่เป็นเยี่ยงอย่างแก่ข้าราชการอื่น และข้าพเจ้าอาจถูกครหาหากไม่ดำเนินการ

12. ถ้าท่านมีโอกาสให้คำปรึกษาแนะนำแก่ลูกหลานหรือคนรู้จักที่กำลังตัดสินใจว่าจะเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาดีหรือไม่ ถ้าท่านเห็นว่าเขาควรที่จะเรียนต่อท่านจะให้เหตุผลกับเขาว่าอย่างไร
- (.....) ควรเรียนให้มาก ๆ เพื่อจะได้เป็นที่พึ่งแก่ตนเอง และผู้อื่นเมื่อเติบโตขึ้น
 - (.....) การเรียนให้มากจะช่วยให้ไม่ต้องทำงานที่เหนื่อยมาก ลำบากกาย
 - (.....) การเรียนให้มากจะทำให้มีเงินมีใช้อย่างสมบูรณ์พลสุข
 - (.....) ถ้ามีคนส่งเสริมให้เรียน หน้าที่ของคนในวัยนี้คือ เรียนหาความรู้ให้เต็มที่
 - (.....) ควรเรียนให้มาก เพราะใคร ๆ ก็ชอบคบหาสมาคมกับคนที่มีความรู้ และยกย่อง
 - (.....) คนที่มีความรู้จะสามารถทำตัวให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและส่วนรวมได้มาก

13. ถ้าบุตรหลานของท่านคบเพื่อนที่มีนิสัยไม่ดี ชอบลักขโมย แม้แต่บุตรหรือหลานของท่าน ก็ยังเคยโดนเพื่อนคนนี้ขโมยเงิน ถ้าท่านเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่บุตรหลานของท่าน ท่านจะบอกให้เขาเลิกคบเพื่อนที่ไม่ดี โดยท่านจะให้เหตุผลว่า

- (.....) การคบคนชั่วจะ ได้ผลอย่างเดียว คือ ทำให้จิตใจของเราต่ำลงทุกที
- (.....) การเป็นเพื่อนกับคนขโมยจะทำให้เราพลอยเสียชื่อไปด้วย
- (.....) ควรตอบแทนการกระทำที่ชั่วร้ายของเพื่อนคนนี้โดยการตัดขาดความเป็นเพื่อนกันเสีย
- (.....) คนที่ดื้อนคบยังมีอีกมาก ไม่ควรเสียเวลาไปคบหากับคนที่ไม่ดี
- (.....) ควรเลิกคบกับเพื่อนคนนี้ เพราะจะมาขโมยเงินทำให้เราเดือดร้อนอีก
- (.....) ถ้าไม่อยากยุ่งเกี่ยวกับกฎหมาย ก็ควรจะปลีกตัวออกจากเพื่อนคนนี้

14. ถ้าวัยรุ่นในบ้านของท่านชอบทะเลาะวิวาท ได้เถียง และลงไม้ลงมือกันเป็นประจำ ท่านเป็นผู้ใหญ่ในบ้าน ท่านจะห้ามปรามวัยรุ่นเหล่านี้ โดยท่านจะให้เหตุผลกับเขาว่า

- (.....) ถ้าไม่เลิกทะเลาะกันผู้ใหญ่จะลงโทษให้เจ็บตัว
- (.....) การทะเลาะเบาะแว้งทำให้จิตใจขุ่นมัว และขาดความสุข
- (.....) การทะเลาะกันจะไม่ช่วยแก้ปัญหาได้ แต่การปรับความเข้าใจอย่างสงบจะมีประโยชน์กว่า
- (.....) การทะเลาะกันทำให้ขายหน้าชาวบ้าน ใคร ๆ จะเอาไปนินทาได้
- (.....) เราทำดีกับคนอื่น เขาก็จะทำดีตอบแทนเรา ถ้าเราทำไม่ดีกับเขา เขาก็จะทำไม่ดีกับเรา
- (.....) สมาชิกในบ้านเดียวกันมีหน้าที่จะต้องรักษาความสามัคคี และอภัยให้แก่กัน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางอำไพพร ชื่อสกุล นายศิริ

เกิดวันที่ 16 เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2498

สถานที่เกิด อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 286/97 หมู่บ้านเทพบัวทอง ถ.บางกรวย-ไทรน้อย อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สำนักการศึกษา กรมพลศึกษา กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนนาวิวุฒิ จ.ราชบุรี
พ.ศ. 2517	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จ.ชลบุรี
พ.ศ. 2521	กศ.บ. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2541	กศ.ม. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2522	อาจารย์ประจำวิชาขิมนาสติคส์ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2526	ช่วยราชการศูนย์ฝึกสาริตบริหารกาย กรมพลศึกษา
พ.ศ. 2529	ช่วยราชการศูนย์ฝึกกีฬากรมพลศึกษา
พ.ศ. 2535	เจ้าหน้าที่พลศึกษา ฝ่ายพัฒนาหลักสูตรและฝึกอบรม สำนักการศึกษา
พ.ศ. 2541	สอบผ่านการเป็นผู้ตัดสินกีฬาขิมนาสติคส์นานาชาติ (กีฬาขิมนาสติคส์ลีลา) ของสมาคมขิมนาสติคส์แห่งประเทศไทย

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬาสมัครเล่นปี 2540

**บทคัดย่อ
ของ
อำไพพร ฉายศิริ**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2541**

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬา
ยิมนาสติกส์ โดยกลุ่มประชากร คือ ผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์สากลชาย 20 คน ยิมนาสติกส์สากล
หญิง 15 คน ยิมนาสติกส์ลีลา 15 คน ของสมาคมยิมนาสติกส์แห่งประเทศไทย ปี 2540 เครื่องมือ
ที่ใช้ศึกษาเป็นแบบสอบถามของสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. มีค่าอำนาจ
จำแนก 2.85 - 8.48 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซนต์

ผลการศึกษาพบว่า

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ตัดสินกีฬายิมนาสติกส์สากลชาย กีฬายิมนาสติกส์
สากลหญิง กีฬายิมนาสติกส์ลีลา มีดังนี้

ระดับขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ	ร้อยละ 3.58, 5.57 และ 5.24 ตามลำดับ
ระดับขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล	ร้อยละ 8.25, 10.47 และ 8.57 ตามลำดับ
ระดับขั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ	ร้อยละ 11.81, 10.00 และ 9.52 ตามลำดับ
ระดับขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม	ร้อยละ 17.92, 16.67 และ 13.33 ตามลำดับ
ระดับขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา	ร้อยละ 31.54, 27.62 และ 28.10 ตามลำดับ
ระดับขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล	ร้อยละ 26.88, 26.67 และ 35.24 ตามลำดับ

MORAL REASONING OF GYMNASTICS JUDGES IN 1997

AN ABSTRACT

BY

AMPAIPORN CHAISIRI

**Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University**

May 1998

The purpose of this study was to examine the moral reasoning of gymnastic judges in 1997. The subjects were 50 gymnastic judges in the Gymnastic Association of Thailand. The moral reasoning questionnaires of Civil Service Training Institute, office of Civil Service Commission were used to assess the moral reasoning of the judges. The discrimination power of the Questionnaire was 2.85 - 8.48 at 99 percent confidence level.

The findings were that the moral reasoning of gymnastic judges in Man Artistics, Woman Artistics and Rhythmic Sportive Gymnastics were presented consecutively as follows.

Level 1 Punishment and Obedience 3.58, 5.57 and 5.24 percent.

Level 2 Individualistic and Exchange 8.25, 10.47 and 8.57 percent.

Level 3 Relationship and Conformity 11.81, 10.00 and 9.52 percent.

Level 4 Social System and Conscience Maintenance 17.92, 16.67 and 13.33 percent.

Level 5 Rights and Social Contract Utility 31.54, 27.62 and 28.10 percent.

Level 6 Universe Principles 26.88, 26.67 and 35.24 percent.